Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2165 | 4 pagini — 20 bani | Marţi 17 aprilie 1956

CITIŢI ÎN PAG. IV pagina de Sport

In cinstea zilei de 1 MAI

La uzinele „Mao Tze-dun" din Capitală, tovarăşii Stocec Ion — tinichigiu şi Gasiteanu Ion, — lăcătuş s-au angajat ca în întrecerea pornită în cinstea zilei de 1 Mai să realizeze cîte o normă în plus faţă de sarcinile de plan.
In fotografie: cei doi constructori de autobuse în timpul lucrului. Foto: AGERPRES

In primele zile 63 de şarje rapide

In dorinţa de a întîmpina ziua de 1 Mai cu realizări cît mai mari, oţelarii de la uzinele metalurgice „Progresul" Brăila au hotărît ca prin sporirea numărului de şarje rapide la cuptoarele în funcţiune să realizeze în plus producţia unui cuptor electric aflat acum în reparaţie.

Hotărîrea oţelarilor brăileni capătă viaţă. Numai în primele 10 zile din luna aprilie ei au elaborat 63 de şarje rapide, depăşind producţia planificată cu 40 tone de oţel. Brigada condusă de prim-topitorul Gheorghe Vişan care lucrează la cuptorul Martin a elaborat 17 şarje rapide, în loc de 10 cît prevedea angajamentul.

Cu ajutorul măsurilor tehnico-organizatorice

ORAŞUL STALIN — (De la corespondentul nostru).

Colectivul fabricii de rulmenţi din cadrul uzinelor „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin a tras învăţăminte bogate din experienţa anilor trecuţi. In anul trecut, au mai persistat o serie de factori care au influenţat în mod negativ creşterea productivităţii muncii. In secţii se pierdea din timpul de lucru pe simplul motiv că magazia unde erau depozitate materialele, din lipsă de spaţiu, se afla departe de locurile de muncă, iar în multe sectoare, fluxul tehnologic nu avea continuitate. Vechea împărţire a spaţiului industrial nu permitea introducerea în ateliere a noilor maşini cu productivitate sporită.

Pentru înlăturarea acestor deficienţe un colectiv de tehnicieni a propus luarea unor noi măsuri tehnico-organizatorice. In urma acestui fapt, în atelierul de strungărie maşinile au fost instalate în linie de flux continuu.

In acest fel în spaţiul industrial eliberat pot fi instalate 30 de strunguri, maşini de rectificat şi 3 prese orizontale necesare matriţării inelelor de rulmenţi.

Mărirea numărului de maşini pe acelaşi spaţiu industrial a făcut să sporească producţia globală pe fabrică în primul semestru al anului cu 60 la sută faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut.

ÎN PAS CU VREMEA

Sfîrşit de martie şi încă nu se poate lucra în cîmp... Ce facem? Ne mai scoatem pîinea anul ăsta?" Toţi ţăranii muncitori din raionul Segarcea priveau cerul, cercetau răsăritul şi apusul soarelui, urmăreau în fiecare zi cum bate vîntul. Căutau să pătrundă cumva în tainele timpului, să prevadă — cînd se poate — cînd va veni primăvara care, în această parte a ţării, s-a lăsat aşteptată mai mult decît în alte dăţi.

Şi primăvara n-a izbucnit dintr-o dată, aşa cum se aşteptau cei mai mulţi. Ca un luptător dîrz şi chibzuit, a atacat întîi ceea ce-i era la îndemînă: zăpada de pe locurile însorite. In aceste locuri, a început să împrăştie pe ogoare ochiuri de pămînt jilav, mustos, care, mîncînd din marginile lor de zăpadă, se întindeau, se uneau între ele şi, ici o postată, dincolo alta, începeau să se zvînte.

S-ar putea spune că ţăranii muncitori au învăţat multe observînd această luptă surdă dintre două anotimpuri, într-atît se aseamănă aceasta cu lupta dintre ei şi natură, acum, în campania de primăvară. Ţăranii muncitori susţin totuşi că „tactica" pe care o aplică au aflat-o de la inginerii şi tehnicienii agronomi cu care se sfătuiesc aproape zi de zi şi aceasta-i un lucru mai de crezare.

Primii din raion care au folosit această tactică sînt colectiviştii din Bîrca. Poate că, acolo la ei, primăvara a fost mai timpurie; sigur însă că nu degeaba umblă vorba prin tot raionul că sînt mai harnici şi mai pricepuţi. Ce şi-au spus ei? „S-a luat zăpada de pe un ogor — înseamnă că acolo a venit primăvara. Pornind pe urma ei, cum se zvîntă pămîntul, intrăm şi noi cu plugurile şi cu semănătorile". Şi aşa, urmărind pas cu pas primăvara, pe oriunde se făcea simţită, colectiviştii din Bîrca au însămînţat, în cîteva zile de la sfîrşitul lui martie, 14 hectare cu mazăre, apoi pe rînd toate culturile din epoca întîia, apoi au grăpat 83 hectare de semănături din toamnă... Ei au dat semnalul de început în raionul Segarcea — şi acest semnal n-a rămas fără ecou.

★

In raion, tactica de urmărire a primăverii s-a dezvoltat, a luat forme din cele mai diferite. In comuna Segarcea, de pildă, poţi să faci cunoştinţă cu un adevărat stat-major creat anume în acest scop. Pazanicii cîmpeni, şefii de tarla, deputaţii — s-au transformat în cercetaşi. Fiecare are un sector din pămîntul comunei, pe care-l ţine zilnic sub ochi. Cînd pămîntul e bun de lucru, fiecare ţăran muncitor e chemat să folosească la vreme darul primăverii. Şi oamenii ştiu să-l folosească. Atunci cînd colectiviştii din Segarcea au început, primii din comună, însămînţările, imediat după ei, alături de tarlaua unită, Gheorghe Stanciu şi-a însămînţat 50 ari, iar Petre Şerban 25 ari cu ovăz. Şi cînd primăvara a trecut prin punctul Scîpete, pe urma ei Ştefan Peniţă şi Florea Duţă au pus cîte 50 de ari cu ovăz. Pe unde primăvara a venit mai de mult şi pămîntul s-a încălzit, oamenii nu mai aşteaptă — păşesc înainte: Marin P. Anghel a însămînţat 75 ari şi Marin Bîra 50 de ari cu porumb!

Muncă de primăvară, muncă încordată, dar atît de frumoasă şi folositoare! Rămîi mirat că această muncă nu prezintă nici un interes pentru utemiştii din Segarcea. Aportul lor la campanie s-a mărginit doar la unele discuţii într-o şedinţă. A fost vorba atunci ca utemiştii să ajute pe deputaţi, pe şefii de tarla şi paznicii cîmpeni în urmărirea primăverii, în descoperirea pămînturilor bune de lucru. Nici măcar atîta n-au făcut. De unde această nepăsare?

Mai este însă timp ca utemiştii din comuna Segarcea să ia exemplu de la cei din colectiva din Bîrca şi de la alţii, fruntaşi la însămînţări, şi să muncească asemenea lor.

TEOFIL SILVE
B. CLATICI

PRIMA FOTOGRAFIE din viaţa noii întovărăşiri

Imaginea din fotografia de faţă ar putea părea un lucru obişnuit. Parcă de puţine ori am văzut fotografii care prezentau un grup de ţărani muncitori mergînd în urma unor maşini de semănat, chiar şi a unora de semănat floarea-soarelui, ca cele de faţă?

Şi totuşi fotografia pe care o vedeţi nu e de loc obişnuită. Aceasta tocmai pentru că ea redă momentul în care, pentru prima dată tinerii Chiva şi Rada Diceanu, Ioana şi Claudia Tilă, Marin Cristea, Nicu Caranfil, alături de 152 de familii de ţărani muncitori din satul Găiţa, comuna Făcăeni, raionul Feteşti au pornit să-şi muncească pămîntul laolaltă în cadrul unei întovărăşiri create de curînd.

Şi unde e unire şi avîntul e mai mare. De aceea, ei au hotărît să nu mai aştepte pînă ce tractoarele S.M.T.-ului vor termina de arat şi au început să însămînţeze în urma lor cu atelajele. Pînă în ziua de 12 aprilie ei au însămînţat 42 de hectare floarea-soarelui şi 68 de hectare ovăz, orz şi muştar.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

ADUNAREA COLECTIVULUI PIONIERESC

Copiii zburdalnici pe care i-aţi întîlnit ieri jucînd fotbal pe terenul din colţul străzii, care trăgeau cu praştia după vrăbii şi ridicau lumea în sus cu gălăgia lor sînt astăzi de nerecunoscut. Ce s-a întîmplat oare că şi-au călcat cu toţii cravatele, şi-au lustruit pantofii şi se grăbesc în aceeaşi direcţie, serioşi şi preocupaţi? Ce eveniment le-a stîrnit într-un asemenea grad interesul încît au renunţat la joacă şi la plimbare?

Nu, nu e vorba de vreun eveniment care să-i privească şi pe dvs., el le aparţine doar lor, pionierilor grupei, detaşamentului sau unităţii: se ţine adunarea colectivului pionieresc.

Adunarea colectivului pionieresc îi antrenează pe pionieri şi şcolari la realizarea sarcinilor importante care stau în faţa organizaţiei, le ridică conştiinţa şi activitatea, îi educă în spiritul dragostei nemărginite faţă de patrie. Adunările pionereşti îi ajută pe pionieri să înţeleagă rolul lor de frunte în organizarea şi strîngerea rîndurilor colectivului de şcolari.

Cele mai răspîndite adunări pionereşti sînt cele la care se rezolvă problemele interne ale organizaţiei: primirea de noi pionieri, problemele îmbunătăţirii învăţăturii şi disciplinii, analiza muncii membrilor organizaţiei şi alte probleme legate de viaţa zilnică a organizaţiei de pionieri.

Influenţa adunării pionereşti, însemnătatea ei educativă şi organizatorică depind în mare măsură de problemele ce se pun în discuţie.

Priceperea de a găsi acel lucru important, de rezolvarea căruia depinde succesul întregii munci de organizaţie — este cea mai importantă condiţie de care trebuie să ţinem seama atunci cînd alegem tema adunării. In rîndurile unor activişti care muncesc cu pionierii, şi-a făcut loc prejudecata că problemele curente ale muncii şcolare plictisesc pe copii, că pentru a-i atrage este neapărat nevoie de lucruri nemaivăzute, senzaţionale. Aceasta este o teorie greşită. Problemele muncii şcolare şi pionereşti fac parte din viaţa colectivului şi-l preocupă: ele plictisesc pe copii doar dacă adunarea este prost organizată, dacă tema aleasă este secundară, dacă li se ţin cuvîntări interminabile şi generale. Dar felul cum se desfăşoară un tovarăş rămas în urmă, felul cum se poate realiza însuşirea unor probleme mai grele, primirea unor colegi în organizaţia de pionieri, hotărîrile privind acţiuni viitoare nu sînt lucruri care să-i lase pe copii indiferenţi. E vorba aci de sentimentele lor, de trăsăturile lor de caracter. Aceasta este cel mai precis barometru al instructorului: dacă adunarea nu i-a pasionat pe copii, înseamnă că problemele puse în discuţie nu le-au dat nimic, nu le-au îmbogăţit sufletul şi mintea.

Este adevărat că şi o proastă organizare a colectivului poate duce la o adunare nereuşită. Dacă instructorul va hotărî de unul singur ţinerea adunării şi o va pregăti cu un grup restrîns de copii, colectivul se va simţi îndepărtat de la acţiune şi va asista doar, ca simplu spectator. Influenţa educativă a adunării va fi compromisă dacă nu se va da copiilor posibilitatea să-şi manifeste punctul de vedere, să acţioneze conform acestuia. Psihologia copilului nu-l îngăduie să se pasioneze de lucruri abstracte, care nu-i reclamă participarea.

Bineînţeles, adunarea pionierească nu poate fi privită izolat, ruptă de întreaga activitate pionierească, de atmosfera din grupă, detaşament sau unitate. Oricît şi-ar bate capul organizatorul unei adunări, oricît ar antrena întregul colectiv, dacă pînă atunci munca s-a desfăşurat formal, anost şi adunările au fost minimalizate, el nu poate realiza peste noapte o minune. Copiii cred numai în fapte; dacă se obişnuiesc ca adunările să nu se ţină, să se amîne la nesfîrşit, sau să se desfăşoare de mîntuială, fără să se respecte tradiţionalul ceremonial pionieresc — aşa cum se întîmplă în multe detaşamente de la Şcoala medie de 10 ani nr. 1 de băieţi din Bucureşti — scapă cu timpul de sub influenţa organizaţiei, uită că sînt datori să fie cu un cap deasupra şcolarilor şi instructorul va avea mai mult de muncit pentru ca să redeştepte la el respectul şi entuziasmul pentru activitatea pionierească. Totuşi, nu e bine ca adunările să se ţină prea des. Aceasta duce la superficialitate: adunările nu sînt destul de bine pregătite şi prin urmare lipsite de conţinut, hotărîrile adoptate la aceste adunări sînt deseori nechibzuite. In astfel de cazuri la pionieri şi şcolarii care nu sînt încă pionieri, se formează o atitudine formală faţă de adunări, ceea ce dăunează muncii de educaţie.

Există o categorie de adunări care contribuie mult la însufleţirea activităţii pionereşti: acestea sînt adunările tematice. Ele oferă sute de posibilităţi imaginaţiei copiilor, le prilejuiesc cîteva ceasuri plăcute şi izbutesc prin caracterul lor de adunări deschise, să sporească influenţa şi prestigiul organizaţiei şi în rîndurile şcolarilor. Temele care pot fi alese pentru asemenea adunări sînt nenumărate. Fiecare temă trebuie însă să contribuie la formarea concepţiei despre lume a copilului, la educarea calităţilor morale, la aprofundarea cunoştinţelor, la lărgirea orizontului şi îmbogăţirea experienţei, la dezvoltarea dragostei pentru cultură şi pentru muncă. In fixarea temei, instructorul trebuie să ţină seamă de programa analitică, de nivelul de înţelegere şi de cunoştinţe al copiilor.

Oricîte cunoştinţe ar avea şi oricît de bine pregătit ar fi din punct de vedere pedagogic, instructorul nu trebuie să pornească la organizarea unor asemenea adunări fără sprijinul profesorilor. Doar o colaborare rodnică va putea asigura adunării dezbateri interesante şi lucruri noi şi o va feri de greşeli şi omisiuni penibile care se resfrîng asupra copiilor. Practica a dovedit că există însă, în acest caz, primejdia ca adunările tematice să se transforme într-un fel de lecţii suplimentare la diferite materii, — mai interesante, ce-i drept, dar care nu seamănă de loc cu adunările pionereşti. Aici e necesară fantezia şi talentul instructorului de a aduce în organizarea adunării elemente de basm şi joc indispensabile oricărei munci cu copiii. Este indicată metoda pe care o folosesc instructori mai experimentaţi, ca tovarăşul Marin Constantin, de la Şcoala elementară nr. 171 mixtă, de a pregăti felurite părţi ale adunării cu colective restrînse de pionieri care păstrează fiecare secretul asupra pregătirilor. Copiilor le plac surprizele, aşa cum le plac şi filmările, proiecţiile, machetele, jocurile de lumini, experienţele cu care pot fi înviorate adunările.

Ţinînd seama de toate acestea în organizarea adunărilor pionereşti, instructorii vor izbuti să apropie pe copii de activitatea pionierească, să-i facă să participe cu drag la orice acţiune.

„Scînteia tineretului"

Însemnări

Popas în Băleni

Lăsam în urmă deal după deal şi tot mai multe se arătau către Băleni. Era o zi darnică în soare şi căldură. Pîlculeţele de zăpadă se împuţinau văzînd cu ochii, pîrîiaşele grăbeau zgomotoase la vale. Doar clipocitul lor ne însoţea graiul:

— Despre ce curele e vorba tovarăşe Vîlcov? mă adresai activistului de partid cu care călătoream.

— Încă n-ai auzit? se miră el.

— Nu.

— „Curelele" astea sînt nişte fîşii de pămînt primite de răzeşi pe vremea lui Ştefan cel Mare; ogoare late de patru, cinci, şase metri şi lungi de-abia dai de capătul lor.

— Şi se mai găsesc?

— Doar cîteva... Au pierit înghiţite de tarlale. Cred că-ţi închipui ce plugărie se făcea pe ele... De cînd s-a trecut la tarlalizare muncile agricole se execută la timp şi în condiţii mai bune. Împotriva degradării terenurilor se luptă mai uşor. Acolo unde au lucrat comitete de tarlale, de pildă la Cuca, Oasele, Plevna, Smulţi şi mai ales aici unde mergem, sînt azi gospodării colective puternice. La noi, în raionul Bujoru, nu mai e nici un sat şi comună fără colectivă.

După o vreme intrarăm în Băleni. Mai aflu că ţăranii muncitori cu gospodării individuale au alcătuit anul trecut 18 grupe de întrajutorare, că şi-au arat pămîntul şi cu tractoarele statului, dobîndind în medie o recoltă de 1.550 kg. grîu şi 1.800 kg. porumb la hectar.

— Prin dispariţia haturilor — continuă activistul Chirilă Vîlcov — suprafaţa agricolă a raionului nostru s-a mărit cu vreo 400 de hectare, ceea ce înseamnă zeci de vagoane de cereale mai mult în hambarele sătenilor.

In drum spre sfatul popular întîlnim o şcoală de ţi-i drag s-o priveşti, mare şi luminoasă, terminată de curînd, o uzină electrică şi în sute de case, difuzoare care aduc cele mai noi veşti din lume.

— Sînt multe de făcut. Să terminăm însă cu colectivizarea.

— Cum merge munca?...

— Destul de bine. Pînă la Congresul Partidului aveam aici gospodăria colectivă „Steagul lui Lenin" cu 297 de familii şi o întovărăşire cu 380 de familii. La 19 ianuarie s-a mai constituit o gospodărie colectivă. In ultimul timp au intrat în cele două gospodării colective cam 400 de noi familii, astfel că în total sînt peste 700 familii de colectivişti şi 240 de întovărăşiţi...

— A scăzut numărul întovărăşiţilor?!

— Da, nu te speria. Au păşit şi ei în colectivă. Pe bună dreptate îmi spunea Dumitru C. Popa: „de ce să trăiesc tovarăşe în tindă şi nu în casă?! Doar o avem! Colectivistul Ion Zainea a adus numai anul trecut în ograda sa, cu cele patru braţe de muncă, 17.000 kg. grîne. Acolo e şi locul meu!"... Şi a semnat cerere.

— Bine-a făcut.

— Păi cum. Dar pentru ca Dumitru şi ca el alţii să gîndească în acest fel, comuniştii, utemiştii, agitatorii colectivişti au pornit cu toţii din casă în casă, desluşindu-le oamenilor politica partidului, chemîndu-i alături de noi. Sînt agitatori ca Marin Iordache, care a convins peste 30 de familii să se înscrie în gospodăriile colective (lucru pentru care, în treacăt fie zis, a primit şi steagul de agitator fruntaş pe raion). Avem şi utemişti inimoşi ca Gheorghe Bălăoi şi inginerul agronom Marin Cristea şi ei cu rezultate frumoase în munca de lămurire...

Aflăm vestea că au venit tractoriştii — cinci brigăzi! Cinci brigăzi într-o comună?! Vor avea ce lucra!

In curtea sfatului popular, numărul agitatorilor se măreşte de la un minut la altul. Vor pleca din nou pe la cei care stau încă în cumpănă.

— Să aducem şi azi, ca mai alaltăieri, cel puţin 15—20 de familii între noi — propune un tînăr entuziast. Se poate?

— Nici nu mai încape îndoială Se poate! confirmă altul la fel de înflăcărat.

In Băleni, ca şi în numeroase alte sate din patria noastră, pătrunde odată cu primăvara, suflul noii vieţi. Oamenii privesc cu încredere viitorul. Trăind laolaltă, vor să chibzuiască şi să muncească tot laolaltă. De aceea pornesc cu aşa hotărîre la drum!

MIHAIL BOTAREANU

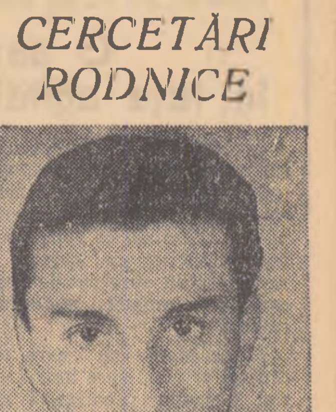
Au pornit primii kilowaţi

Duminică 15 aprilie la termocentrala Paroşeni din bazinul carbonifer Valea Jiului a fost pus în paralel cu sistemul energetic primul turbogenerator de 50.000 kw., cel mai mare turbogenerator instalat pînă acum în ţara noastră.

La ora 2,45 pe liniile de inaltă tensiune au pornit spre furnalele din Hunedoara, minele din Valea Jiului şi spre uzinele din multe regiuni ale ţării primii kilowaţi produşi de noua unitate energetică.

(Agerpres)

CERCETĂRI RODNICE

Lucrarea efectuată de mine la catedra de chimie organică de la Facultatea de chimie din Bucureşti, sub conducerea tovarăşului profesor I. V. Nicolescu, este un studiu pentru a găsi noi utilizări acizilor graşi ce se obţin la oxidarea deşeurilor parafinoase ale industriei noastre petrolifere. Cum această materie primă se utilizează la noi în ţară foarte puţin în scopuri industriale, ne-am gîndit să punem problema obţinerii unor noi produşi cu calităţi superioare de utilizare.

Lucrarea la ora actuală este definitivată. Parametrii reacţiilor sînt puşi la punct. Rămîne numai ca întreprinderea „13 Septembrie" din Bucureşti să studieze transformarea industrială a acestor metode de obţinere a substanţelor peliculogene. Sperăm, că în anul ce vine, vom prepara în ţară, din deşeuri parafinoase, lacuri de bună calitate. Mai adaug că la această lucrare a contribuit şi tovarăşul Paul Vasilescu, fost student la facultatea noastră, care a pus la punct parametrii şi alte lucrări necesare.

EMILIAN ANGELESCU
student anul IV Facultatea de chimie — Universitatea C. I. Parhon Bucureşti

INIŢIATIVELE brigăzii de productivitate

Printre muncitorii secţiei de tras pe calapod a fabricii de încălţăminte „Străduinţa", din Iţcani, se iscase o discuţie aprinsă. De ce randamentul muncii este mereu acelaşi în secţie? Oare cu maşinile noastre, cu oamenii noştri, nu putem da mai multă încălţăminte într-un schimb?

Unii ziceau da, alţii, mai sceptici, se plecau în faţa unor greutăţi.

— Iacă — spunea utemistul Grosu Haralambie — calapoadele din secţie sînt uzate şi cînd crezi că o să faci o treabă bună, te lasă în pană.

Alţi tineri au fost de părere că se pierde mult timp cu transportul mărfurilor cu cărucioarele.

Secretarul organizaţiei de partid, tovarăşul Vasile Bătinaş şi Atiţoaici, secretarul organizaţiei U.T.M., au încurajat discuţiile în legătură cu creşterea productivităţii muncii. In consfătuirea de producţie organizată în această problemă li s-a vorbit tinerilor despre iniţiativa muncitorilor de la fabrica de piele şi mănuşi „Petöfi Şandor" din Tg. Mureş.

— Să organizăm şi noi o brigadă de productivitate în secţie — s-a propus în consfătuire.

Responsabil al brigăzii a fost ales utemistul Emilian Tofan.

Primele propuneri au fost făcute chiar în consfătuire. Au urmat altele şi altele.

Cele care s-au dovedit a fi mai bune au fost aplicate în producţie.

La început au fost renovate calapoadele, apoi cărucioarele de transport. Aceasta a permis ca planul pe luna martie să poată fi îndeplinit şi depăşit.

La transportul mărfii, tinerii din brigada de productivitate au mai observat multe defecţiuni. Ei au calculat că zilnic se pierd două ore pentru readucerea cărucioarelor. E nevoie de o bandă rulantă cu ajutorul căreia cărucioarele să fie aduse pentru încărcat. Şi au propus acest lucru.

— Nu-i rea propunerea — a spus maistrul Niculaie Mihăilescu.

După puţin timp, maistrul tîmplar Carol Macernic a început să lucreze la această bandă rulantă.

Brigada de productivitate „a dat de lucru" tovarăşului Anton Raiovschi, şef mecanic, propunînd confecţionarea a 20 de cărucioare mari pentru transportul bocancilor

Brigada de productivitate se preocupă şi de aşa zisele probleme zilnice, probleme mici la prima vedere, dar de mare însemnătate pentru creşterea productivităţii muncii.

Intr-o zi, Iohan Bucevschi a propus responsabilului brigăzii ca maşinile să se revizuiască şi să se repare după schimb. Acceptarea acestei propuneri a înlăturat întreruperea lucrului pentru efectuarea reparaţiilor.

Membrii brigăzii urmăresc în fiecare zi îndeplinirea ritmică a planului. Utemiştii Simion Mihăilescu, Gheorghe Grămadă, Magdalena Rusu îşi îngrijesc maşinile pentru a funcţiona bine în tot timpul schimbului. Ei nu pierd timpul cu discuţii fără rost, iar rezultatul muncii se concretizează în procentajul de 15—20 la sută cu cît îşi depăşesc normele.

Utemistul Grigore Adăscăliţei se numără şi el acum printre fruntaşii luptei pentru o productivitate înaltă. La început era cu totul altul. Lipsea nemotivat de la lucru, iar în zilele în care venea îşi pierdea timpul prin secţie. Norma de lucru nu-l interesa.

Intr-o consfătuire de producţie, tînărul nostru a fost criticat aspru de utemistul Emilian Tofan — responsabilul brigăzii — cît şi de alţi tineri.

Nu vrem să ne faci brigada de ruşine — i-au spus tinerii. Grigore Adăscăliţei a înţeles că ceea ce-i spun tovarăşii de muncă nu este greşit.

La un moment dat s-au ivit alte neajunsuri.

Printre membrii brigăzii se aflau „fruntaşi" în cantitate, dar codaşi în privinţa calităţii. Vasile Mihăiescu dădea zor să-şi depăşească zilnic norma. Nu pierdea nici un minut în timpul lucrului. Dar membrii brigăzii au observat că lucrul lui e de calitate inferioară. Tovarăşii l-au ajutat la timp, fără să aştepte viitoarea consfătuire de producţie.

Graficul de producţie al brigăzii arată că de la 102 la sută cum se îndeplinea planul, îndată după consfătuire, acum se îndeplineşte cu 115 la sută.

Brigada de productivitate este la început de drum, dar graficul productivităţii dovedeşte maturitatea ei. Maistrul Niculaie Mihăilescu a ţinut să facă o surpriză brigăzii de productivitate. De curînd el a proiectat o maşină de uns bombeurile care va înlocui munca manuală la această operaţie.

★

Brigada de productivitate a hotărît să intensifice întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai.

— Cine vrea să se întreacă cu noi? a întrebat responsabilul brigăzii, tovarăşul Emilian Pop. Noi ne-am hotărît să dăm peste plan 1000 perechi de bocanci. Din economii vom realiza încă 1000 de perechi.

S-a prins în întrecere brigada de tineret din secţia tălpuit. Şi tinerii s-au chemat individual la întrecere.

Grosu Haralambie l-a chemat pe Ion Truscan, printre altele angajîndu-se ca la sfîrşitul fiecărei zile de muncă să dea în plus cîte 30 de perechi de bocanci. Asemenea angajamente şi-au luat şi tinerii Gheorghe C Rusu, Magdalena Rusu şi alţii.

Primele depăşiri de plan vestesc îndeplinirea angajamentelor.

★

Brigada de productivitate s-a dovedit un colectiv puternic, care luptă pentru creşterea productivităţii muncii. Iniţiativa aceasta însă n-a fost extinsă în întreaga fabrică şi nici în alte întreprinderi din regiune. Comitetului regional U.T.M. Suceava, în colaborare cu Consiliul sindical regional, îi revine sarcina să studieze posibilităţile existente pentru extinderea brigăzilor de productivitate.

AURELIA CACINA
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea Suceava

OASPEŢI SOVIETICI în vizită la Biled

Un grup de membri ai delegaţiei Comsomolului care ne vizitează ţara s-a întîlnit cu colectiviştii şi mecanizatorii din comuna Biled, regiunea Timişoara. Numeroşi tineri au venit în întîmpinarea delegaţiei, iar pionierii au înmînat buchete de flori comsomoliştilor.

Oaspeţii au vizitat sediul gospodăriei agricole colective, atelierele de rotărie, tîmplărie, şi fierărie, casa-laborator precum şi fermele zootehnice. Delegaţia a mai vizitat şi S.M.T. din Biled. Aici, inginerul agronom şef — Vasile Apetrei — a vorbit despre dezvoltarea S.M.T. El a relevat faptul că staţiunea a fost dotată an de an cu maşini tot mai moderne şi puternice de fabricaţie sovietică şi romînească, mînuite cu pricepere de tinerii mecanizatori.

In continuare tov. Grîu Mihai, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., a vorbit despre modul în care luptă tinerii din S.M.T. pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului partidului. El a evidenţiat munca utemiştilor în actuala campanie agricolă de primăvară şi în special brigada nr. 14 condusă de utemistul Cornel Onclov care în 12 zile a realizat 78,10 la sută din planul pe întreaga campanie de primăvară. Tractoristul utemist Schlimmer Iosif din această brigadă şi-a depăşit pînă acum cu 12,9 la sută planul pe întreaga campanie.

Grupul de delegaţi s-a interesat apoi de viaţa culturală a mecanizatorilor, condiţiile lor de trai şi de calitatea muncii pe care o execută.

Oaspeţii au împărtăşit tinerilor din Biled o serie de fapte din viaţa şi munca tineretului sovietic, din experienţa organizaţiilor comsomoliste.

CONST. BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timişoara

CA UN ŞUVOI de primăvară

Adunarea discută 100 cereri

IAŞI (de la corespondentul nostru)

La început au fost doar cîteva cereri. Adunarea generală a întovărăşiţilor a hotărît primirea celor 19 familii de ţărani muncitori, dar atunci, în primele zile ale lui martie, s-a discutat mult despre atragerea pe calea belşugului a unui număr mai mare de gospodării din Delenii Vasluiului. N-au trecut de atunci decît vreo 2 săptămîni şi la comitetul raional de partid s-a primit un telefon: „Mîine avem adunare. Trebuie să discutăm 100 de cereri de primire în întovărăşire".

A fost o adunare cum rar s-a mai văzut. Nu e puţin lucru ca de la 101 familii, cît erau în 31 martie 1952, cînd s-a inaugurat întovărăşirea din Deleni, să se ajungă la 220 de familii cu aproape 300 hectare de teren. Au fost discutate rînd pe rînd cererile fiecăruia. Pe unele scria: „Impreună cu părinţii mei doresc să intru în întovărăşire". Acestea erau cererile utemiştilor Gheorghe Popa, Catinca Crăciun, Lucia Ghiţu şi ale altora. Şi pentru că pînă la începutul lucrărilor agricole mai rămăsese ceva timp, întovărăşiţii au hotărît ca odată cu aniversarea a 4 ani de la înfiinţarea întovărăşirii să mai convingă şi pe ceilalţi ţărani muncitori din comună să păşească alături de ei. In timp ce comisia de măsurători a trecut la tarlalizarea terenurilor aduse de noii înscrişi, munca pentru atragerea de noi întovărăşiţi a continuat cu succes. Comuniştii şi utemiştii au mers din casă în casă, din om în om. De curînd au mai fost aprobate de adunarea generală încă 33 de cereri. Azi în comună n-au mai rămas decît cîţiva ţărani muncitori în afara întovărăşirii.

Romică Negroiu a intrat în întovărăşire

Romică Negroiu, ţăran cu gospodărie mijlocie din Rovinari, raionul Tg. Jiu, s-a gîndit şi s-a răzgîndit multă vreme pînă să se înscrie în întovărăşire. Multă vreme a crezut că ceea ce realizează întovărăşiţii, poate să realizeze şi el, fără multă trudă. Doar are patru hectare şi un sfert de pămînt arabil destul de bun, are doi cai, două juninci, porci, păsări — mă rog, gospodărie bine închegată. „Toţi patru din casă sîntem buni de muncă — chibzuia el — aşa că pămîntul pot să-l lucrez fără nici un ajutor. Iar între timp, mai fac şi ceva cărăuşie..."

A venit însă toamna, toamna anului trecut, şi odată cu ea, o sumedenie de întîmplări care l-au pus pe Negroiu pe gînduri mai mult decît pînă atunci. Mai întîi, de pe pămîntul lui, pe care a pus numai porumb, a măsurat doar vreo 4500 kg. boabe. Intovărăşiţii au strîns cîte 2400 kg de fiecare hectar, deci cu vreo 4300 kg. mai mult decît el. Apoi cînd şi-a achitat impozitele şi cotele către stat, a văzut cu ochii lui că întovărăşiţii plătesc mai puţin. Totuşi, îndoielile îl făceau să şovăie mai departe.

Intr-o zi, s-a întîlnit însă cu Constantin Oproiu, preşedintele întovărăşirii.

— Ce mai aştepţi, Romică? l-a luat acesta la rost. Nu te-ai convins încă?

Negroiu s-a apucat să îndruge ceva despre nevastă, despre gospodăria lui în care o duce bine, dar Oproiu nu i-a dat timp să termine:

— Vreau să-ţi fac o socoteală. O să vezi că n-o duci atît de bine cum ai putea, cu pămîntul pe care-l ai.

Şi, cu creionul în mînă, a început să-i dovedească. Romică Negroiu are pămîntul împărţit în patru locuri, pe marginea cărora se găsesc haturile respective. Haturile, a socotit Oproiu, însumează 6832 metri. Inmulţind cu 30 centimetri — lăţimea hatului — au aflat că se pierde suprafaţa de 2049,60 metri pătraţi. De pe această suprafaţă, la o producţie medie de 2000 kg. porumb la hectar se pierd prin urmare 409,92 kg. — peste cinci saci cu boabe!

Negroiu a smuls hîrtia şi a plecat glonţ acasă s-o arate nevestii. A doua zi, cererea lui se afla la comitetul de conducere al întovărăşirii.

O sarcină nouă în fața agitatorilor din Şoldanu

In toamna anului trecut ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Şoldanu, raionul Olteniţa, au urmărit cu-jind căruţele ce scîrţîiau sub povara sacilor cu cereale care se îndreptau spre casele acelora care şi-au muncit pămîntul în comun.

Neîncrederea cu care mulţi din sat priveau spre întovărăşire sau gospodăria colectivă a început să se clatine. In luna ianuarie a acestui an am făcut şi eu primul pas. M-am înscris în întovărăşirea agricolă „Răscoala ţăranilor din 1907". După aceea am discutat şi cu alţi gospodari. Petre Hica s-a convins. A dat şi el cerere. Acum e alături de noi. In momentul de faţă toţi ţăranii muncitori din comuna noastră s-au unit să-şi muncească pămîntul în gospodăria colectivă sau întovărăşire. De curînd, împreună cu alţi utemişti din comună, am devenit agitator. Acum scopul muncii de agitaţie e altul: trebuie să lămurim oamenii să intre în întovărăşire cu întreaga suprafaţă de pămînt ce-o au.

Mai avem încă serios de muncit.

CONSTANTIN B. MARIN
ţăran întovărăşit din comuna Şoldanu, regiunea Bucureşti

Pe scurt

● *In comuna Rogozi, raionul Ozimia, 21 familii de ţărani muncitori, unindu-şi pămînturile au format o nouă gospodărie agricolă colectivă, a doua în comună. La propunerea utemiştilor, care au luptat pentru înfiinţarea noii gospodării colective, aceasta a primit numele „Elena Pavel".*

● *In raionul Bîrlad, în două zile au luat fiinţă încă 6 întovărăşiri agricole. Astfel, în satul Zorleni, 17 ţărani muncitori au strîns laolaltă 32 hectare, pe care le vor lucra cu maşinile şi tractoarele S.M.T.*

In raionul Bîrlad au mai luat fiinţă întovărăşiri agricole în comuna Dragalina, a patra întovărăşire din comună, şi în Puieşti-Tîrg.

Corespondent
ION M. OPREA

● *De curînd a luat fiinţă întovărăşirea agricolă „Olga Bancic" din comuna Frumuşelu, raionul Zeletin. Utemiştii au [illegible] 21 ţărani muncitori care au format întovărăşirea.*

Corespondent
E. ŞTEFĂNESCU

● *In primăvara anului 1955 din îndemnul comuniştilor, 26 de familii de ţărani muncitori din comuna Bumbeşti-Pitic, raionul Novaci cu o suprafaţă de 10,40 hectare pămînt arabil s-au unit într-o întovărăşire agricolă căreia i-au dat numele de „Tudor Vladimirescu". [illegible] membrii întovărăşirii au îndemnat pe [illegible] 16 familii din satul Cîrligei din aceeaşi comună să-şi unească 9,50 hectare de pămînt într-o întovărăşire căreia i-au dat numele de „7 Noiembrie". Numai după cîteva luni, în februarie 1956, 63 de ţărani muncitori şi-au strîns [illegible] punînd bazele întovărăşirii zootehnice „Mioriţa".*

Corespondent
IOAN VLAD

Educarea tinerilor critici de teatru şi film

Valentin Silvestru

In Uniunea Sovietică s-a dezvoltat mult ştiinţa despre teatru — teatrologia — şi ştiinţa despre film — filmologia; s-au ridicat numeroase cadre de cercetători în aceste domenii.

Pregătirea unor astfel de cadre constituie o problemă de stat şi este asigurată de institutele de artă teatrală prin facultăţile de teatrologie şi cele de artă cinematografică — prin facultatea de redactori şi filmologi. Aici studenţii îşi însuşesc o vastă cultură generală şi se specializează în domeniul pentru care au optat, în aşa fel, încît la terminarea studiilor nimic nu le este străin din aspectul teoretic şi practic, tehnic şi profesional al cîmpului artistic respectiv.

Programa analitică a facultăţilor teoretice de la institutele de artă cuprinde un ciclu de materii social-politice, un ciclu intitulat „cultură generală" (aici intră discipline ca istoria filozofiei, de pildă) şi un ciclu cu obiecte de specialitate. In afara programei analitice generale se prevăd în fiecare an cursuri speciale, pe o durată limitată, cele mai multe facultative, la propunerea diverselor catedre. Un astfel de curs poate fi închinat unui autor (s-au ţinut un an prelegeri despre Shakespeare), istoriei unui teatru (Teatrul Academic de Artă din Moscova, de exemplu), unei probleme de sinteză (Revoluţia din 1905 oglindită în teatrul sovietic) sau problemelor unuia din teatrele naţionale din U.R.S.S. (cum a fost cursul de un semestru despre teatrul tadjik). La Institutul de cinematografie (VGIK), asemenea cursuri speciale pentru viitorii filmologi se referă la măiestria regizorului de cinema, măiestria scenaristului, sau cuprind probleme contemporane ale unei cinematografii naţionale, contribuţiile cele mai moderne la dezvoltarea tehnicii cinematografice etc.

Intregul învăţămînt este strîns legat de practica artistică, în primul rînd prin profesorii care predau şi care sînt aleşi dintre cei mai reputaţi maeştri ai scenei sovietice, cei mai buni scenarişti, regizori, operatori de film, cei mai cunoscuţi istorici şi teoreticieni ai artelor. La institutele de teatru „A. V. Lunacearski" din Moscova şi „A. N. Ostrovski" din Leningrad, pe care le-am vizitat, se numără, printre profesorii de la facultăţile de teatrologie, Pavel Markov, director artistic la Teatrul Academic de Artă, autor al unor foarte preţuite cărţi de critică şi teorie a artei teatrale, Alpers, vechi profesor de istoria teatrului şi critică, doctorul în teatrologie I. A. Dmitriev, doctorul în teatrologie I. Makulski — care împreună cu profesorul G. Broiadjev şi alţi colaboratori ai catedrei de istoria teatrului au predat de curînd tiparului monumentala Istorie a teatrului universal în trei volume — şi alţii. „Noi căutăm — spunea tovarăşul Alexei Cirskov, director adjunct al Institutului din Leningrad — să încredinţăm formarea viitorilor teatrologi unor oameni strîns legaţi de practica publicistică, de aceea, profesorii din primii ani ai facultăţii noastre de teatrologie, sînt în special gazetarii sovietici de seamă, activînd în presa centrală şi cea din oraşul nostru, pe tărîm cultural. Cercetători de cabinet n-ar putea face faţă aici, sarcinii de a ridica noi cadre de critici talentaţi şi pasionaţi militanţi pentru cauza artei realist-socialiste".

Practica teatrologilor şi filmologilor începe chiar din anul I de învăţămînt, căci în tot cursul pregătirii lor studenţii analizează la seminariile de specialitate piese, scenarii, spectacole şi filme contemporane. La seminarul de critică teatrală de la Institutul „Ostrovski" (anul II teatrologie), am asistat la o interesantă dezbatere în clasă a spectacolului „O chestiune personală", piesa cea mai recentă a dramaturgului sovietic A. Stein, a cărei premieră avusese loc pe scena Teatrului „Puşkin" din Leningrad cu două săptămîni înainte.

Legătura învăţămîntului teoretic artistic cu mişcarea artistică contemporană e făcută şi pe multe alte căi. La unele seminarii de critică teatrală, e inclusă periodic în programul seminarial o revistă a presei în care se analizează cele mai importante articole de specialitate, o revistă a cărţilor de artă — de asemenea făcută cu anume periodicitate — o trecere în revistă a expoziţiilor de artă. Practica propriu-zisă, studenţii teatrologi şi filmologi o încep în institut, participînd ca audienţi la cursurile şi seminariile practice de măiestria actorului, regizorului, scenografului, asistînd la repetiţiile micilor colective studenţeşti care pregătesc spectacolele şi filmele de sfîrşit de an, ajutîndu-le la strîngerea materialului documentar şi aşa mai departe. In anii superiori — patru şi cinci teatrologie — şi în toţi anii la filmologie, studenţii fac practica în instituţii de artă, la teatre şi studiouri, în redacţii, cam o lună pe an, luînd contact direct cu viitoarele lor locuri de muncă.

Rezultatul unei asemenea orientări către actualitate a învăţămîntului la facultăţile de teatrologie şi filmologie îl constituie în primul rînd caracterul viu şi combativ al discuţiilor în seminarii, unde studenţii se dovedesc a fi foarte bine informaţi asupra celor mai noi probleme şi dezbateri creatoare din lumea artei sovietice. In cursul vizitei la VGIK, membri ai conducerii Institutului şi corpului profesoral ne-au arătat cu mîndrie lucrările de diplomă ale absolvenţilor redactori de scenarii şi filmologi. Covîrşitoarea lor majoritate erau închinate unor teme actuale şi, dată fiind seriozitatea cu care fuseseră întocmite, erau păstrate nu la arhiva şcolii ci la cabinetul de istoria cinematografiei; deveniseră la rîndul lor material de studiu. Iată cîteva titluri: „Analiza particularităţilor filmelor documentare consacrate republicilor sovietice socialiste", „Eroii lui Gaidar pe ecran", filmul „Marele Cetăţean" (monografie), „Chipul bolşevicului în film, în interpretarea actorului sovietic Nikolai Ohlopkov".

Insemnări dintr-o călătorie în U. R. S. S.

Asociaţiile ştiinţifice ale institutelor de artă călăuzind activitatea ştiinţifică studenţească sînt caracterizate în munca lor de aceeaşi orientare spre actualitate. La Institutul „Lunacearski" sînt aproximativ 30 de cercuri ştiinţifice pe specialităţi. Dacă o cercetare a unui student prezintă interes, ea este recomandată de conducerea cercului ştiinţific să fie discutată în planul cercului. Aici se hotărăşte recomandarea lucrării conducerii Asociaţiei, iar după dezbaterile din plenara Asociaţiei lucrarea poate fi înscrisă din partea Institutului la concursul unional al Asociaţiilor ştiinţifice ale institutelor de învăţămînt superior. La ultimul concurs unional, Institutul „Lunacearski" a prezentat 10 lucrări ştiinţifice. Printre lucrările distinse de juriu cu diploma de onoare a fost şi aceea a unui teatrolog, consacrată operei dramaturgului clasic danez Holberg. Tovarăşul Cesnovici, director adjunct al Institutului, ne-a informat că autorul lucrării fusese ajutat de şcoală — la cererea sa — să studieze limba daneză şi că şi-o însuşise destul de bine ca să-l poată citi pe Holberg în original.

Această seriozitate a studiului mi se pare specifică studentului sovietic. Asistînd la seminarii ale anului 5 teatrologie, la clasa profesorului Markov, am avut ocazia să ascult referate ale studenţilor, pregătitoare pentru lucrarea de diplomă. O lucrare era închinată „Dramaturgiei lui Prosper Merimée". Fiecare din cei patrusprezece studenţi lucra asupra unui aspect al teatrului scriitorului francez. Referatul despre Merimée în critica teatrală rusă şi sovietică, de exemplu, trecea în revistă tot ce se scrisese mai important în limba rusă despre Merimée, timp de peste un secol. Şi nu era o simplă trecere în revistă, ci o critică curajoasă a bibliografiei consultate, dintr-un punct de vedere personal, bine chibzuit. La dezbaterile asupra referatului a participat aproape întreaga clasă şi am observat cu mirare că participanţii la discuţii cunoşteau foarte bine nu numai referatul (fiecare student avea cîte o copie), dar şi tot materialul consultat de referent.

Cît de firesc se continuă atmosfera de seriozitate şi studiu din institut în viaţă, se poate vedea şi din aceea că, odată intrat în producţie, tînărul teatrolog şi filmolog nu-şi întrerupe pregătirea. Asociaţia oamenilor de teatru (V.T.O.) se preocupă necontenit de formarea tinerilor cercetători din cîmpul artei, organizînd dezbateri creatoare, recenzii de spectacole, întîlniri între artişti şi critici, căutînd mereu forme noi pentru a continua — desigur la un alt nivel de preocupări — educaţia pe care tînărul om de ştiinţă a căpătat-o în şcoală. In timpul vizitei la Leningrad am luat cunoştinţă de una din aceste forme — seminarul tinerilor critici teatrali, organizat de filiala locală V.T.O. Conducătorul seminarului, vicepreşedinta filialei, tovarăşa Benuaş, preciza într-o discuţie că acest seminar nu are un caracter strict didactic, ci reprezintă o formă organizată de dezbatere colectivă a problemelor teatrului, în cursul căreia, cu îndrumarea conducerii seminarului, criticul tînăr trebuie să ajungă independent, pe căi proprii, la adevăr. Participanţii la seminar vizionau toate spectacolele din Leningrad, ascultau expuneri ale autorilor dramatici, regizorilor, actorilor, scenografilor, criticilor vîrstnici, se informau în ore speciale asupra problemelor tehnologice ale cutărui sau cutărui spectacol şi apoi dezbăteau în seminar spectacolul vizionat. O altă formă de studiu o constituia participarea membrilor seminarului la întreaga muncă de punere în scenă a unei piese. Iar în alte ore, criticii tineri studiau problemele formei, ale genurilor în critică, chestiuni de măiestrie publicistică.

Tot în cursul şederii la Leningrad am avut instructivul prilej de a participa la o dezbatere asupra cronicilor teatrale apărute în presa locală timp de un an de zile. Dezbaterea fusese organizată de redacţia ziarului „Leningradskaia Pravda". La ea participau artişti, oameni de ştiinţă din domeniul artei, ziarişti de diferite generaţii, astfel că în discuţii i-am putut urmări şi pe tinerii critici. Ceea ce mi-a atras aici atenţia în mod deosebit, a fost temeinica pregătire a dezbaterii. Referatele au fost ţinute de doi dintre cei mai buni regizori teatrali din Leningrad şi au îmbrăţişat probleme extrem de interesante privitoare la conţinutul şi formele criticii în presă, la relaţiile dintre redactorii ziarului şi artişti, dintre critici şi spectatori şi multe altele. M-a impresionat foarte plăcut atmosfera de caldă prietenie în care se discuta — cu pasiune adevărată, dar numai cu argumente, fără patimă şi ranchiună, într-un spirit critic ascuţit, dar cu un deosebit respect pentru opinia fiecăruia. Simţeai în cuvîntul fiecărui vorbitor stima pentru ziarist — căci despre munca lui se vorbea în principal — considerarea rolului criticului de artă ca un rol important social. Se manifesta cu putere grija tuturor celor ce participau la discuţii pentru progresul teatrelor din Leningrad, pentru dezvoltarea necontenită a criticii teatrale şi, mai ales, grija şi dragostea pentru cetăţeanul sovietic, cititor al ziarelor şi spectator al teatrelor, căruia şi artiştii şi criticii îi închină munca lor de fiecare zi.

In dezbatere, criticii mai tineri s-au manifestat cu curaj şi competenţă şi au fost ascultaţi cu atenţie întrucît aduceau păreri şi propuneri constructive care arătau maturitate de gîndire.

Am fost astfel foarte bucuros că am putut urmări într-o măsură pe viu, ca să spun aşa, şi în faze diferite, rezultatele muncii de educare a criticilor sovietici de teatru şi film din noua generaţie. Cunoaşterea aprofundată a acestei munci poate ajuta hotărîtor la ridicarea nivelului învăţămîntului nostru de specialitate în acest domeniu, la o mai înaltă calificare a tuturor tinerilor care activează pe tărîmul publicisticii teatrale şi cinematografice.

Şcolile populare de artă sînt un minunat sprijin pentru activitatea artistică de amatori.

In fotografia noastră: doi elevi ai şcolii populare de artă din Bucureşti, în timpul lecţiilor.

Foto: AGERPRES

Colţul concursului

Normele rămîn în urmă

Cum intri în hala gatere de la U.I.L. Breaza, raionul Cîmpulung, regiunea Suceava, privirea ţi-e atrasă de hărnicia brigăzii complexe de tineret, condusă de utemistul Mihai Botnari. Din brigadă fac parte 23 de tineri, care dau cheresteа de bună calitate şi totodată însemnate economii.

Strădania tinerilor muncitori este rodnică. De la începutul anului, ei şi-au depăşit cu regularitate sarcinile de plan în fiecare lună. Astfel, în luna ianuarie, sarcinile de producţie au fost îndeplinite în procent de 108,4 la sută, în luna februarie — 113,7 la sută, iar în luna martie, planul a fost, de asemenea, îndeplinit şi depăşit. Totodată, membrii brigăzii au făcut în această perioadă, economii în valoare de peste 7.900 lei.

Aceste realizări se datoresc şi faptului că tinerii din brigadă folosesc metode înaintate în munca lor. Pînzele de la gatere, de pildă, au fost schimbate de cîte trei ori pe zi şi înlocuite cu pînze bine ascuţite. De asemenea, ei aplică cu succes metoda Voroşin şi altele.

Cu multă vrednicie au muncit în această perioadă, utemiştii Ion Ungureanu şi Ion Ursache, gaterişti, Maria Popescu şi alţii, care zilnic au lăsat norme e cu mult în urmă.

Realizările tinerilor din brigada complexă cît şi ale celorlalţi muncitori au făcut ca întreprinderea să-şi îndeplinească în fiecare lună planul global de producţie şi au dus la creşterea productivităţii muncii cu mult peste indicele planificat.

Zi de zi tinerii muncitori de la U.I.L. Breaza luptă să obţină realizări şi mai frumoase.

Corespondent
MARIA TERNICEANU

Un nou S. M. T.

Incă din vara anului trecut, în apropierea oraşului Agnita, din regiunea Stalin a început construcţia unui nou S.M.T., al 8-lea din regiune. Acum lucrările de construcţie sînt pe sfîrşite.

Printre clădirile principale ale noului S.M.T. se numără un atelier mecanic dotat cu utilaj modern, necesar lucrărilor de reparaţii pentru 60 tractoare, două remize, o bază petroliferă cu o capacitate de 20 vagoane, un castel de apă, cu reţea de distribuţie. Pentru mecanizatorii din staţiune s-au construit două blocuri. Unul cuprinde 12 apartamente pentru familişti, iar altul 28 de camere pentru nefamilişti. Noul S.M.T. îşi va începe activitatea odată cu începerea campaniei de recoltare.

Despre un cămin al tineretului şi o lipsă totală de răspundere

La căminul tineretului ne-a condus un membru al comitetului U.T.M. Intrăm în clădirea mare, modernă, de la ale cărei ferestre se văd pavilioanele impunătoare ale fabricii şi e destul să ne recomandăm — ca imediat să fim înconjuraţi de o mulţime de băieţi şi fete. Vizităm dormitoarele, întrebările curg şi din partea noastră şi din partea lor. Se înfiripă discuţii interesante...

In dormitorul fetelor. Unele brodează, altele se piaptănă, cîteva stau pur şi simplu de vorbă. S-au strîns buchet în jurul nostru, ne măsoară cu curiozitate şi apoi încep:

— Veţi scrie despre noi? se interesează Manu Elena. Apoi ne pune în curent cu datele ei biografice: sînt bobinatoare, dar acum lucrez la heliograf. Am 17 ani, dar vedeţi... n-am fost niciodată în Bucureşti. Cu aceasta şi-a terminat aproape toată autobiografia. E rîndul nostru să întrebăm.

— Cum e viaţa în cămin?

— Ce aveţi la masa de seară?

— Cum vă distraţi în timpul liber?

— Cum vă cheltuiţi salariul?

La răspunsuri nu participă numai Manu Elena. E greu să urmăreşti cine răspunde şi la ce problemă, dar mai ales e greu să notezi tot ce spun fetele. De altfel nici nu este necesar pentru că răspunsurile ţi se întipăresc în minte.

Să le părăsim însă puţin pe fete şi să intrăm şi în dormitoarele băieţilor.

Pe paturi, în dulapuri, pe marginile ferestrelor şi în general pe unde mai e un colţişor liber — găseşti pungi, pachețele cu marmeladă, margarină, crătiţi, lămpi de gătit. Băieţii nu sînt aşa de inventivi ca fetele şi de aceea toate aceste lucruri sînt la vedere.

Ii întrebăm şi pe ei cum e viaţa în cămin (întrebare oarecum deplasată dat fiind priveliştea din jur) şi unul dintre băieţi ne ia puţin peste picior:

— Vă spunem tot ce vreţi, cu o condiţie: să nu ne promiteţi că se vor lua măsuri.

Nu ne intimidăm şi continuăm să ne informăm. Iată ce-am aflat din cele spuse de fetele şi băieţii din cămin:

In căminul fabricii locuiesc cîteva sute de tineri muncitori de la „Electroputere". Vin din împrejurimile Craiovei. Cei mai mulţi au părăsit de curînd căldura căminului părintesc, alţii sînt obişnuiţi cu viaţa de cămin din şcolile pe care le-au urmat. Şi pentru unii şi pentru ceilalţi fabrica ocupă locul cel mai mare din viaţă. Unii au învăţat meseria chiar aici, locuiesc la cămin, masa o iau la cantină, sîmbăta şi duminica se distrează împreună la reuniunile organizate de U.T.M. ori sindicat. Locatarii căminului sînt în cea mai mare parte lucrători calificaţi, deşi majoritatea dintre ei nu numără mai mult de 16-17 ani. Foarte puţini au trecut de 20 de ani. Am întîlnit şi fete cu codiţe legate cuminte cu funduliţe la tîmple şi altele cu moţuri pe frunte şi coafuri „originale". Am găsit şi „campioni" de şah şi iubitori de muzică. Sînt băieţi meşteri în gătirea fasolei şi fete care-şi cos cu migală bluziţe şi feţe de mese. Un singur lucru n-am putut afla: căldură şi dragoste omenească din partea acelora care sînt răspunzători pentru felul în care-şi trăiesc viaţa tinerii.

Pentru tineretul acestei fabrici n-au fost rezolvate cîteva lucruri elementare: unul dintre ele ar fi masa de seară.

„Intreprinderea este obligată să asigure o singură masă pe zi la cantină" — ni s-a răspuns. Şi la adăpostul acestui paravan, începînd de la directorul fabricii şi terminînd cu toţi acei care pot rezolva această problemă, toţi îi lasă pe tineri să se descurce singuri.

Au apus vremurile cînd în căminele tineretului muncitor găseai paturi pe trei picioare şi ploşniţe, cîte o lampă chioară în dormitor şi un administrator care ţinea loc şi de jandarm. Acum avem cămine spaţioase în care găseşti parchet pe jos, lumină electrică, paturi confortabile şi perdeluţe cochete la ferestre. Şi căminul tineretului de la „Electroputere" oferă toate condiţiile unui trai civilizat, în care băieţii şi fetele să se simtă ca acasă. In dormitoarele căminului lipsesc însă becuri, baia nu funcţionează, nu există cuiere pentru haine, mesele sînt atît de mici încît nici nu s-ar putea călca cumsecade un pantalon sau o rochie. Nu s-a putut găti la cantină masa de seară, dar oare nu s-a putut amenaja la subsol o bucătărie comună în care băieţii şi fetele să-şi gătească masa de seară şi de duminică chiar dacă cu aceasta nu s-ar fi rezolvat definitiv problema? Fără îndoială că s-ar fi putut. Dar în acest caz directorul adjunct al fabricii, tov. Logof[illegible] şi tov. Ianculescu Constantin, care răspunde de cămine, ar trebui să facă mai puţine promisiuni, mai puţină pălăvrăgeală şi mai multă treabă. E mai uşor însă să dai asemenea răspunsuri:

„In Oltenia să se trăiască o viaţă civilizată? Nu, tovarăşi. Căminiştii noştri sînt olteni şi ei nu vor să mănînce la cantină, nu păstrează curăţenia, nu..."

Ultima discuţie despre cămin am avut-o cu tov. Pufan Năstase, secretarul comitetului U.T.M. Am cerut explicaţii pentru lipsa muncii educative în cămin. Pentru că trebuie să spunem că în cămin domneşte mare plictiseală. A existat pe vremuri o bibliotecă, dar acum este închisă la magazie. Aceeaşi soartă o au şi şahurile. Deşi fabrica şi împrejurimile sînt radioficate, la cămin nu sînt difuzoare. Pe vremuri se organizau seri de dans, dar acum au fost desfiinţate pentru că trebuie păstrată... liniştea, şi în general nu e cazul să se danseze în cămin. Nu există un comitet de cămin, responsabili de dormitoare ori un alt sistem de organizare care ar permite să se alcătuiască programe distractive, culturale, sportive, în sfîrşit, care ar putea să ia atitudine împotriva celor ce încalcă regulile interioare ale căminului, nu păstrează curăţenia, împiedică odihna celorlalţi sau se abat de la comportarea demnă pe care trebuie s-o aibă un tînăr. La cămin locuiesc şi membri ai comitetului U.T.M. şi mulţi membri ai birourilor de secţii. Ei n-au luat însă niciodată în discuţie problemele vieţii tinerilor care locuiesc la cămin.

Cu părere de rău trebuie să recunoaştem că din discuţia cu tov. Pufan nu ne-am ales cu mare lucru. Şi după părerea lui căminiştii sînt vinovaţi pentru faptul că, fiind „olteni", nu vor să trăiască o viaţă civilizată.

Nu ştim dacă acest articol va schimba părerea tovarăşilor sus citaţi. Ştim însă că ei trebuie traşi la răspundere şi controlaţi, că trebuie să asigure tinerilor căminişti de la „Electroputere" o viaţă civilizată, aşa cum o merită.

M. VIDRAŞCU

O fotografie care anticipează

Vedere din Moscova? Da şi nu! Da, pentru că perspectiva universităţii „Lomonosov" este într-adevăr din Moscova. Nu, pentru că grupul de fete, cunoscute ca fiind un mănunchi de lucrătoare fruntaşe de la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitala noastră nu sînt încă la Moscova. Ingeniosul fotograf de astă dată n-a prins un aspect privit doar prin lentilele reci ale obiectivului, ci a anticipat evenimentele. Totuşi nu s-a comis nici o eroare. Peste cîteva zile, orice fotograf din Moscova va putea prinde veridic aceeaşi imagine, căci fetele din clişeul nostru fac parte din primul grup de turişti ce vor pleca în acest an la Kiev şi Moscova. Cum au ajuns fetele acestea, simple muncitoare în fabrica de confecţii, să plece în călătorie în Uniunea Sovietică, acesta este azi un lucru obişnuit.

Erau vremuri cînd peste ţara noastră cobora adînc întunericul. In atelierele întunecoase şi manufacturile înspăimîntătoare îşi măcinau sănătatea şi tinereţea copile de 13-14 ani. Stăpînii lor, pentru a-şi alunga plictisul vieţii de trîntori plecau în voiaj pe Coasta de Azur. Occidentul îi vindeca de plictiseală şi de banii nemunciţi. In fabricile întunecoase copile de 13-14 ani rămîneau mai departe chinuindu-şi tinereţea.

A fost nevoie de anii aceştia pe care îi trăim cu toţii pentru ca ceva să se schimbe în ordinea lucrurilor. A venit vremea ca, fete tinere, muncitoare simple într-o fabrică, să pornească în călătorie de plăcere în ţări străine, să vadă oameni şi locuri străine, să cunoască, să compare, să înveţe să privească viitorul. Faptul nu-i lipsit de semnificaţie şi el îşi are istoricul său.

Incă de anul trecut, călătoriile turistice internaţionale au trecut în obişnuitul faptelor cotidiene. Dar interesul ce-l trezeşte o călătorie în străinătate şi-a păstrat toată prospeţimea iniţială. Şi iată că la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală a luat naştere o nouă întrecere în muncă. Obiectivele erau cele cunoscute: îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie, îmbunătăţirea calităţii produselor, disciplină, realizarea de economii, pentru cea mai bună inovaţie... Premiul ce a stat la capătul întrecerii a fost... un bilet de călătorie în străinătate. Intrecerea a strîns în jurul ei majoritatea muncitorilor de la F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej". In această perioadă s-au realizat serioase succese pe linia îndeplinirii sarcinilor de plan. Pornită cu toată seriozitatea şi maturitatea cu care se realizează cifrele de grafic (şi nu-i vorba de cifrele seci, ci de ceea ce ele reprezintă), întrecerea a scos la iveală cîţiva „cîştigători". Astfel a ajuns primul la „sosire" un pluton de 15 fruntaşi, printre cei mai fruntaşi. Şapte dintre aceştia sînt tineri: şase fete şi un băiat. Fetele sînt cele din fotografia noastră: Ionescu Aurelia, Nica Gherghina, Matilda Ionescu, Ana Popa, Silvia Maxim — maşiniste şi Eugenia Palaloga, tehniciană. Nicolae Fetcu, singurul băiat tînăr din grup, lipseşte din fotografie. Dar nu va lipsi de la mult aşteptata călătorie ce va începe la 25 aprilie. Cu acest prilej, turiştii vor vedea manifestaţiile şi sărbătorirea zilei de 1 Mai la Moscova. Va fi o călătorie impresionantă, de neuitat, pe care tinerii noştri o merită cu prisosinţă.

G. PETRE

Pe bordul crucişătorului „Ordjonikidze", mîine vor sosi în Anglia N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov

KALININGRAD 15 (Agerpres). TASS transmite: La 15 aprilie, ora 14,20, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care se îndreaptă spre Anglia, la invitaţia guvernului Marii Britanii, au sosit la Kaliningrad cu un tren special. La gara pavoazată cu drapele de stat ale U.R.S.S., N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost întîmpinaţi de V. T. Laţis, preşedintele Sovietului Naţionalităţilor al Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi preşedinte al Consiliului de Miniştri al R.S.S. Letone, I. F. Kalnberzin, prim secretar al Partidului Comunist din Letonia, I. G. Kebin, prim secretar al Partidului Comunist din Estonia; V. E. Cernîşev, N. S. Konovalov, F. V. Markov şi V. D. Krolevski, secretari ai Comitetului regional Kaliningrad al P.C.U.S.; Z. F. Slaikovski, preşedintele Comitetului Executiv regional, S. A. Brovkin, secretarul Comitetului orăşenesc Kaliningrad al P.C.U.S., membrii biroului Comitetului regional şi Comitetului orăşenesc ale partidului, deputaţi ai Sovietelor regional şi orăşenesc de deputaţi ai oamenilor muncii.

Mii de oameni ai muncii din oraş, adunaţi în Piaţa gării, au salutat cu căldură pe conducătorii partidului şi guvernului.

Apoi, N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi persoanele care îi însoţesc au plecat cu automobilele la Baltiisk.

În timp ce parcurgeau oraşul, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost salutaţi cu căldură de mii de oameni.

N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi persoanele care îi însoţesc au ajuns la debarcader, unde era ancorat crucişătorul „Ordjonikidze". In acordurile imnului Uniunii Sovietice ei s-au urcat pe bordul crucişătorului. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, au stat de vorbă cu matrozii şi ofiţerii. După aceasta N. S. Hruşciov a rostit o scurtă cuvîntare pe bordul crucişătorului.

— Pe curînd, a spus el la sfîrşitul cuvîntării.

— Drum bun! au răspuns persoanele care i-au condus pe conducătorii sovietici.

La ora 17,00 crucişătorul „Ordjonikidze" sub pavilionul preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a părăsit portul Baltiisk îndreptîndu-se spre Portsmouth.

Se întăresc legăturile culturale dintre U.R.S.S. şi Anglia

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitaţiei Ministerului Culturii al U.R.S.S., la 14 aprilie a sosit la Moscova un grup de artişti din Anglia, din care fac parte Arthur Bliss, dirijor şi compozitor, maestru al muzicii al Majestăţii sale regina Angliei, dirijorul Clarence Reybould, Jennyfer Vivian (soprană), solistul Leon Gussons (oboi), pianişti Cyril Smith şi Phillis Cellik.

Nasser: În Egipt nu mai este loc pentru ocupanţi

CAIRO 16 (Agerpres). — După cum relatează presa egipteană, cu prilejul absolvirii promoţiei din acest an a Academiei militare, primul ministru Gamal Abdel Nasser a rostit la 15 aprilie un discurs la Clubul ofiţerilor din Cairo.

Primul ministru Nasser a amintit despre timpurile cînd Egiptul se afla sub dominaţie străină „cînd în armata egipteană existau ofiţeri străini, care urmăreau să slăbească forţele armate ale Egiptului şi să frîneze dezvoltarea lor... cînd imperialismul încerca să submineze prestigiul forţelor armate egiptene. In prezent intrăm într-o nouă perioadă a istoriei ţării noastre, ca adevăraţi stăpîni care se bucură în întregime de drepturile lor suverane. Nu mai este loc pentru ocupanţi şi înrobitori, pentru imperialişti făţişi şi camuflaţi. S-a pus capăt dominaţiei străine. Declarăm cu tărie că niciodată nu vom accepta ca ţara noastră să devină o zonă oarecare de influenţă a vreunei alte puteri. Ne-am născut liberi şi am luptat pentru această libertate. In prezent Egiptul este în măsură să-şi hotărască singur politica care corespunde intereselor sale.

Vizita în U.R.S.S. a delegaţiei Marii Adunări Naţionale a R.P.R.

STALINGRAD 15 (Agerpres). — TASS transmite: — Delegaţia Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, care se află la Stalingrad, continuă să viziteze oraşul.

La 15 aprilie membrii delegaţiei au vizitat uzina metalurgică „Krasnîi Oktiabr".

Membrii delegaţiei au depus o coroană de flori la mormîntul Eroilor care au căzut în bătălia Stalingradului.

Pe străzi, mii de locuitori ai Stalingradului au salutat cu căldură pe solii poporului romîn frate.

★

STALINGRAD 16 (Agerpres) TASS transmite: Delegaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R., care se găseşte în Uniunea Sovietică, a terminat vizitarea Stalingradului. La 16 aprilie, un grup de membri ai delegaţiei au plecat cu avionul la Saratov, iar un alt grup a plecat la Kiev.

★

SARATOV 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 aprilie oamenii muncii din Saratov au făcut o primire călduroasă solilor poporului romîn frate — un grup din membrii delegaţiei Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne, în frunte cu Florea Tiţă, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale. Copiii au oferit oaspeţilor buchete de flori.

Sesiunea extraordinară a Adunării Populare a R. P. Bulgaria

SOFIA 16 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 16 aprilie şi-a început lucrările cea de a cincia sesiune extraordinară a Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria. La sesiune participă delegaţia Scupşcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, care a fost întîmpinată cu căldură de deputaţi şi oaspeţi.

Sesiunea a aprobat următoarea ordine de zi:

1. — Raportul cu privire la vizita delegaţiei Adunării Populare în Uniunea Sovietică.

2. — Examinarea cererii preşedintelui Consiliului de Miniştri cu privire la eliberarea sa din funcţia pe care o deţine.

3. — Alegerea preşedintelui Consiliului de Miniştri.

4. — Raportul Comisiei de validare cu privire la rezultatele alegerilor parţiale de deputaţi ai Adunării Populare.

5. — Ratificarea decretelor şi aprobarea hotărîrilor Prezidiului Adunării Populare.

După aprobarea ordinei de zi, Ferdinand Kozovski, preşedintele Biroului Adunării Populare, care a prezidat şedinţa a salutat pe membrii delegaţiei parlamentare iugoslave.

Cuvîntul de răspuns a fost rostit de Moşe Pjade, preşedintele Scupşcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, conducătorul delegaţiei parlamentare iugoslave.

Sesiunea ordinară a Consiliului permanent a pactului de la Bagdad

TEHERAN 16 (Agerpres) — TASS transmite: In după amiaza zilei de 16 aprilie s-a deschis la Teheran sesiunea ordinară a Consiliului permanent al pactului de la Bagdad. La sesiune participă delegaţiile celor cinci ţări membre ale pactului: Anglia, Turcia, Iranul, Irakul şi Pakistanul. Delegaţia Angliei este condusă de Walter Monckton, ministrul Apărării, delegaţiile Turciei, Iranului, Irakului şi Pakistanului sînt conduse de primii miniştri ai acestor ţări şi din ele fac parte de asemenea miniştrii Afacerilor Externe şi şefii de stat major.

Reţine atenţia faptul că la sesiunea Consiliului permanent al pactului de la Bagdad participă un numeros grup de observatori americani, compus din 23 de persoane. Acest grup este condus de Loy Henderson, locţiitor al secretarului de stat al S.U.A. şi de amiralul Cassidy, comandantul forţelor maritime militare americane din zona răsăriteană a Oceanului Atlantic şi din Marea Mediterană.

După cum reiese din comunicatul publicat în ajunul deschiderii sesiunii, Consiliul permanent al pactului de la Bagdad va discuta rapoartele Comisiei experţilor, şi va examina totodată situaţia internaţională „în măsura în care ea se referă la ţările participante la acest pact".

Cu excepţia primei şedinţe, toate celelalte şedinţe ale sesiunii vor fi secrete. Se crede că sesiunea va dura pînă la 19 aprilie.

Şedinţa din 16 aprilie a fost deschisă de primul ministru al Iranului, Hossein Ala.

Represiuni sîngeroase împotriva patrioţilor algerieni

ALGER 16 (Agerpres). — După cum relatează agenţiile de presă, trupele franceze continuă operaţii pe scară largă împotriva patrioţilor algerieni. La 12 km. distanţă de oraşul Constantine, o unitate franceză a atacat în noaptea de 14 spre 15 aprilie un grup de 40 de algerieni. Comandamentul francez declară că „din cauza întunericului" nu a putut stabili numărul exact al algerienilor ucişi. La 102 km. sud-est de Alger, în regiunea Pasteur, o formaţie franceză a atacat un grup de algerieni ucigînd 20 de persoane. De partea franceză se semnalează de asemenea pierderi. In cursul luptelor din 14 şi 15 aprilie „forţele de pacificare", aşa cum sînt acum denumite trupele de represiune în comunicatele oficiale franceze, au ucis 65 de algerieni.

Grevele din Spania continuă

PARIS 16 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, grevele din marile centre industriale din Spania continuă.

In dimineaţa de 16 aprilie nici un muncitor de la întreprinderile industriale din San Sebastian nu s-a prezentat la lucru. In capitala provinciei basce Guipuzcoa, numărul greviştilor se ridică la 10.000. Muncitorii de la întreprinderile industriale din Tolosa, Pasajes şi Renterior îşi continuă de asemenea greva.

După cum relatează ziarele pariziene, muncitorii grevişti sînt supuşi la represiuni din partea guvernului. Guvernatorii oraşelor Pampeluna şi San Sebastian au anunţat concedierea tuturor muncitorilor grevişti, anularea contractelor lor de muncă etc.

Modificarea sistemului de salarizare în R. P. Chineză

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite: In cadrul recentei conferinţe de la Pekin consacrate problemei modificării sistemului de salarizare a fost adoptată o hotărîre cu privire la majorarea generală a salariilor muncitorilor şi funcţionarilor, oamenilor de ştiinţă, specialiştilor, profesorilor şi a lucrătorilor de diferite alte profesii. Va fi sporit în primul rînd salariul muncitorilor cu salarii mici. S-a hotărît de asemenea să se introducă treptat sistemul socialist de salarizare. La majorarea salariului se va ţine seama de nivelul de trai diferit şi de preţul mărfurilor din diferite regiuni ale Chinei.

O delegaţie de energeticieni englezi a plecat în Uniunea Sovietică

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 aprilie, a părăsit Londra, plecînd în Uniunea Sovietică, o delegaţie de energeticieni englezi, formată din 19 persoane, în frunte cu lordul Citrine, preşedintele Administraţiei energeticii centrale a Marii Britanii. Delegaţia va rămîne o lună în Uniunea Sovietică.

Sesiunea comisiei economice O.N.U. pentru Europa

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 aprilie, cea de a 11-a sesiune a comisiei economice O.N.U. pentru Europa a trecut la discutarea uneia din problemele principale de pe ordinea de zi — raportul asupra situaţiei economice a Europei în 1955.

La discutarea acestui raport au participat delegaţii U.R.S.S., Angliei, Belgiei, Danemarcei, Olandei şi altor ţări.

Preşedintele Republicii Indonezia va vizita Uniunea Sovietică

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: — Zilele acestea, D. A. Jukov, ambasadorul U.R.S.S. în Indonezia, a remis preşedintelui Republicii Indonezia, Sukarno, în numele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi al lui K. E. Voroşilov personal, invitaţia de a întreprinde o călătorie oficială în U.R.S.S.

Preşedintele Sukarno a acceptat această invitaţie, declarîndu-se gata să plece în U.R.S.S. la sfîrşitul lunii august şi să rămînă în U.R.S.S. prima jumătate a lunii septembrie 1956.

Al 2-lea plan cincinal al R.P. Albania

TIRANA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele publică Proiectul de Directive al celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncii din Albania cu privire la cel de-al doilea plan cincinal al Republicii Populare Albania pe anii 1956-1960.

În proiectul de directive se arată că sarcina economică principală a primului plan cincinal al R. P. Albania, de a transforma ţara dintr-o ţară agrară înapoiată într-o ţară agraro-industrială, a fost în linii mari îndeplinită. In 1955 volumul producţiei industriale a crescut în preţuri comparabile faţă de 1950 cu 17 la sută, iar faţă de 1938 de 10,5 ori.

Directivele prevăd sporirea volumului producţiei globale a industriei cu 91 la sută. Se acordă o deosebită atenţie dezvoltării industriei miniere — baza dezvoltării continue a celorlalte ramuri ale economiei naţionale a Albaniei.

Suprafeţele însămînţate vor spori în cursul cincinalului cu 19 la sută şi vor fi în 1960 de 445.000 ha.

Suprafeţele însămînţate de cooperative vor reprezenta în 1960 70 la sută din întreaga suprafaţă însămînţată a republicii. Volumul global al investiţiilor capitale în cursul cincinalului va fi de 21.900.000.000 leka, ceea ce depăşeşte cu 27 la sută nivelul investiţiilor capitale din primul cincinal.

In cursul cincinalului venitul naţional al republicii va creşte cu 53 la sută.

Indeplinirea celui de-al doilea plan cincinal, se spune în încheierea proiectului de directive, va fi un nou pas important pe drumul dezvoltării economiei socialiste, al îmbunătăţirii situaţiei materiale a oamenilor muncii, al dezvoltării culturii, un nou pas pe drumul construirii socialismului în Albania.

SCURTE ŞTIRI

PEKIN. — Direcţia de stat a statisticii din R. P. Chineză a dat publicităţii comunicatul cu privire la rezultatele îndeplinirii planului pe primul trimestru al anului 1956 de către industria Republicii Populare Chineze. Intreprinderile industriale din R. P. Chineză, se spune în comunicat, (potrivit datelor a 3.501 întreprinderi de stat şi întreprinderi mixte de stat-particulare) au depăşit în ansamblu cu 5,3% planul pe primul trimestru.

CAIRO. — In urma tratativelor dintre guvernele Egiptului şi Republicii Populare Chineze a fost semnat la Cairo un acord privind colaborarea culturală între cele două ţări.

ROMA. — La 14 aprilie, la invitaţia „Centrului Naţional italian pentru dezvoltarea legăturilor cu China" a sosit la Roma o delegaţie culturală din R. P. Chineză. Delegaţia culturală chineză întoarce vizita făcută de o delegaţie culturală italiană în R. P. Chineză.

Din delegaţia Chineză fac parte scriitori, artişti şi oameni de ştiinţă.

PEKIN. — La Şanhai a fost fabricat primul teletype din China. Teletype-ul are o capacitate de transmitere de 400 de semne pe minut.

PARIS. — In conformitate cu hotărîrea Consiliului de Miniştri, în întreaga Franţă a început mobilizarea rezerviştilor din trei contingente. In primul rînd urmează să fie mobilizaţi 80.000 de oameni care vor fi trimişi în curînd în Algeria.

DELHI. — După cum transmite Biroul Indian de Informaţii, la 13 aprilie, primul ministru al Indiei, J. Nehru, a rostit o cuvîntare în cadrul unui miting din Delhi. Nehru a declarat că ajutorul militar american acordat Pakistanului şi participarea acestei ţări la pactul S.E.A.T.O. şi la pactul de la Bagdad au distrus premizele pentru organizarea plebiscitului în Kaşmir.

VARŞOVIA. — Răspunzînd invitaţiei Seimului Republicii Populare Polone, la Varşovia a sosit o delegaţie a Adunării Populare a Republicii Populare Albania, în frunte cu Pilo Peristeri, vicepreşedinte al Adunării Populare a R. P. Albania.

Tovarăşul Palmiro Togliatti, secretar general al P.C.I., discutînd cu membre ale Federaţiei Tineretului Comunist despre aspecte din viaţa de zi cu zi a tineretului italian.

Un grup de muzicieni romîni a sosit la Bruxelles

BRUXELLES 16 (Agerpres). — La 14 aprilie a sosit la Bruxelles grupul de muzicieni romîni compus din: Ion Dumitrescu, Constantin Silvestri, Mihail Jora, Alfred Alessandrescu, Alfred Mendelsohn şi Romeo Drăghici, care vor participa la prezentarea operei „Oedip" de G. Enescu pe scena Operei din Bruxelles.

La gară, delegaţia a fost întîmpinată de Van Den Borre, director general al Dir. Relaţiilor Culturale din Ministerul Instrucţiunii Publice, D-ra Sara Huysman, consilier-şef în Direcţia Invăţămîntului artistic din Ministerul Instrucţiunii Publice, Jean Absil, compozitor, preşedintele Asociaţiei de prietenie belgo-romîne, precum şi alţi membri din conducerea asociaţiei. A fost de faţă tov. Cornel Vescan, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.R. la Bruxelles.

Acţiune provocatoare

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite. La 15 aprilie, seara tîrziu, s-a făcut o încercare provocatoare de a da foc secţiei din Londra a agenţiei TASS. Persoane necunoscute au turnat un lichid inflamabil pe uşile care duc spre secţia agenţiei TASS (care se află în clădirea agenţiei Reuter), şi le-au dat foc. Incendiul care a izbucnit a fost repede stins.

O acţiune huliganică

LONDRA. — După cum anunţă agenţia France Presse, huligani fascişti au profanat luni dimineaţa mormîntul lui Karl Marx din Highgate (Londra).

Bustul de pe mormîntul lui Karl Marx, dezvelit la 15 martie a.c. de Harry Pollitt, secretarul general al Partidului Comunist din Marea Britanie, a fost deteriorat.

„La cel mai înalt nivel"

In legătură cu vizita lui N. A. BULGANIN şi N. S. HRUŞCIOV în Anglia

Moscova — Kaliningrad — Baltiisk — Portsmouth — Londra.

La ora cînd apar aceste rînduri crucişătorul „Ordjonikidze" pluteşte în largul apelor albastre ducînd spre ţărmurile Angliei pe conducătorii sovietici care, la invitaţia făcută în timpul conferinţei de anul trecut a şefilor guvernelor celor patru puteri, îşi încep mîine vizita în vederea tratativelor anglo-sovietice „la cel mai înalt nivel". Conducătorii sovietici — anunţă agenţia Reuter — „vor fi întîmpinaţi cu salve de tun, iar steagul comunist cu secera şi ciocanul va flutura pretutindeni unde vor merge oaspeţii". Este de aşteptat că pregătirile pentru „ospitalitatea tradiţional călduroasă" — cum se exprima zilele acestea presa engleză — să fie depăşite de căldura cu care întîmpină opinia publică britanică vizita lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov. Acest lucru reiese din nenumăratele invitaţii ale municipalităţilor şi întreprinderilor, ale universităţilor şi organizaţiilor obşteşti, ale demnitarilor şi oamenilor simpli care vor să se întîlnească cu solii marelui popor sovietic, alături de care poporul englez a dus lupta comună în anii grei ai celui de al doilea război mondial.

Programul vizitei, potrivit cercurilor oficiale britanice, este deosebit de încărcat. A doua zi după sosire, de pildă, conducătorii sovietici vor părăsi la ora 10,15 G.M.T. hotelul Claridge, mergînd pentru a depune la 10,30 o coroană de flori la monumentul eroilor de război. La ora 10,45 vor semna în registrul de la Buckingham Palace unde vor rămîne un sfert de oră, iar la 11,10 vor sosi la reşedinţa guvernamentală oficială de la Downing Street 10. O altă zi, 26 aprilie, apare totuşi şi mai încărcată. Intre ora 8 dimineaţa şi miezul nopţii, cei doi conducători sovietici vor vizita centrala atomică de la Calder Hall, un număr de muzee, oraşul Edimburg, vor primi delegaţii oficiale şi vor face o călătorie dus-întors la Londra.

Convorbirilor „la cel mai înalt nivel" le-au fost rezervate zilele de 19 şi 20 aprilie, precum şi 24 şi 25 aprilie. Aceste tratative, presa engleză a avut toate motivele să le compare cu cele de la Geneva de anul trecut, iar opinia publică aşteaptă ca ele să fie duse în acelaşi „spirit al Genevei", generator de speranţe pentru micşorarea mai departe a încordării internaţionale şi a întăririi încrederii între state.

În timpul vizitei în India, Birmania şi Afganistan — dar mai ales după aceea — s-a vădit cît de importante sînt contactele stabilite cu oamenii de stat şi cu populaţia pentru întărirea încrederii între state, chiar cu orînduiri sociale diferite. Desigur că nici un comentator nu a putut să prevadă cu precizie roadele şi foloasele călătoriei întreprinse la sfîrşitul anului trecut de conducătorii sovietici în ţările Asiei. Acest lucru este cu atît mai valabil în privinţa vizitei în Anglia, cu cît colaborarea anglo-sovietică şi-a dovedit eficacitatea în cursul celui de al doilea război mondial şi, se poate spune, este capabilă să ridice o stavilă serioasă pentru orice eventual agresor. Desigur că pe lîngă dezvoltarea relaţiilor economice, culturale şi de altă natură dintre cele două mari puteri, se pune problema găsirii unor căi comune — care uneori au apărut pînă în prezent divergente — în abordarea diferitelor aspecte ale situaţiei internaţionale actuale.

Interesul crescînd faţă de această vizită se oglindeşte în numeroasele scrisori sosite pe adresa ambasadei sovietice şi la redacţiile ziarelor londoneze şi de provincie. Autorii acestor scrisori, reprezentînd cele mai diferite cercuri din Anglia, salută sosirea conducătorilor sovietici ca un eveniment de mare însemnătate internaţională şi-şi exprimă convingerea că va servi cauza consolidării relaţiilor de prietenie între Anglia şi Uniunea Sovietică. De pildă Griffith, cititor al ziarului „Daily Telegraph and Morning Post", consideră că trebuie „să se acorde cea mai cordială ospitalitate conducătorilor ruşi". Subliniind că în ultimii 150 de ani Rusia a fost aliata Angliei în trei mari războaie, el scrie: „In războaiele cu Napoleon şi în al doilea război mondial Rusia a jucat un rol hotărîtor. Dacă Napoleon n-ar fi fost înfrînt în apropierea Moscovei, în anul 1812, atunci fără îndoială Anglia n-ar fi putut prospera. Şi cine ştie ce s-ar fi putut întîmpla dacă Hitler n-ar fi fost înfrînt la Stalingrad".

Interesul opiniei publice engleze pentru întărirea relaţiilor de prietenie cu Uniunea Sovietică a reieşit cu prilejul vizitei delegaţiei de energeticieni sovietici în Anglia, cînd G. M. Malenkov a devenit una din figurile populare ale Londrei şi ale celorlalte centre vizitate. In legătură cu aceasta este concludent comentarul ziarului „Manchester Guardian" care scria: „După ce a ţinut o conferinţă de presă... Malenkov şi-a încheiat vizita încununată de succes în această ţară. Din punctul său de vedere, vizita a fost un succes".

Se poate face fără a greşi o legătură între simpatia cu care a fost înconjurată delegaţia energeticienilor sovietici de către masele de englezi şi ezitările anumitor cercuri care au căutat să limiteze programul lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, ştergînd unele întreprinderi de pe lista celor ce urmau să fie vizitate. Atrage în acest sens atenţia că anumiţi parlamentari de dreapta vorbesc în mod provocator despre „primejdia comunistă", iar alţii au făcut publicitate în jurul anumitor acţiuni ostile apropierii dintre Anglia şi U.R.S.S., cum ar fi, de pildă, strîngerea lipsită de sens a unor semnături ale acoliţilor lor antisovietici, împotriva tratativelor ce se vor purta la Londra.

Aceste acţiuni regretabile nu pot însă umbri cu nimic importanţa vizitei conducătorilor sovietici în Anglia.

Muncitori, funcţionari, femei, pensionari, reprezentanţi ai cercurilor comerciale, exprimă în scrisorile lor dorinţa de a vedea pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, de a avea convorbiri cu ei, de a-i invita „la o ceaşcă cu ceai".

In articolul său redacţional din 15 aprilie, ziarul „Reynold News" îşi exprimă părerea de rău în legătură cu faptul că la elaborarea programului vizitei nu s-a ţinut seama de necesitatea de a oferi oaspeţilor sovietici posibilitatea „de a vedea poporul simplu, acasă, la lucru, în timpul odihnei şi pe străzi".

Făcînd abstracţie de unele îngrădiri şi acţiuni întreprinse în Anglia în legătură cu vizita lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, trebuie să subliniem importanţa uriaşă a apropiatelor tratative anglo-sovietice pentru continua întărire a prieteniei popoarelor U.R.S.S. şi Marii Britanii, pentru cauza consolidării păcii generale.

Comentînd programul călătoriei în Anglia, agenţia Associated Press scria: „Liderii sovietici vor fi primiţi de regina Elisabeta a II-a la Windsor şi vor vizita două mari centre atomice britanice. In general accentul se va pune pe tratativele politice la nivel înalt. Eden a arătat aceasta limpede, pentru a risipi orice îndoieli. El a declarat scepticilor din Camera Comunelor: „Scopul vizitei este de a discuta nenumăratele probleme care dezbină omenirea. Consider aceasta ca principalul obiectiv al vizitei". De la invitaţia formulată în iulie anul trecut la Geneva de către Eden la conferinţa la nivel înalt, s-a pus în repetate rînduri problema dacă această invitaţie este oportună sau nu. Majoritatea britanicilor — chiar acei care continuă să nu simpatizeze cu această idee — au acceptat speranţele exprimate oficial că vizita poate contribui în oarecare măsură la rezolvarea problemelor internaţionale".

Aceste „speranţe" s-au întărit după ce preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, a declarat în interviul acordat ziarului „Times" felul în care înţelege partea sovietică să negocieze în cursul acestei vizite. Răspunsul dat de primul ministru Anthony Eden în Camera Comunelor şi declaraţia purtătorului de cuvînt al Foreign Office-ului în legătură cu conţinutul interviului au arătat o identitate de vederi îmbucurătoare. In această ordine de idei ziarul francez „Le Monde" scria sub semnătura corespondentului său din Londra — Jean Wetz: „Obiectivul principal şi însuşi scopul acestei vizite ar fi într-adevăr să se întreprindă o discuţie serioasă a problemelor care scindează lumea. Cu riscul de a atinge oarecum susceptibilitatea unor anumite guverne occidentale, Anthony Eden nu a ezitat să prezinte în mod deschis convorbirile care urmează să aibă loc ca un fel de conferinţă a „celor doi mari". In tot timpul interpelărilor care au avut loc în Camera Comunelor, Eden nu a încetat de a spune şi de a repeta că intenţia sa principală este de a relua problemele lăsate în suspensie la Geneva".

Este interesant că interviul tovarăşului Bulganin, care a provocat numeroase comentarii, tocmai prin poziţia exprimată că Uniunea Sovietică nu intenţionează să rupă Anglia de ceilalţi aliaţi ai săi, a trezit un interes viu în S.U.A. Cele mai semnificative comentarii s-au înregistrat în rîndurile acelor cercuri care se tem că în urma îmbunătăţirii relaţiilor economice anglo-sovietice, economia Angliei va fi însănătoşită putînd să acţioneze cu mai multă vigoare pe pieţele mondiale. Agenţia United Press menţiona „din surse diplomatice" că „angajamentul luat de premierul sovietic Bulganin de a nu precupeţi nici un efort în vederea încetării războiului rece şi a extinderii relaţiilor comerciale în cursul apropiatei sale vizite în Anglia, se situează pe linia propunerilor făcute ţărilor asiatice." Desigur că problema trebuie privită dintr-un punct de vedere mult mai larg, ţinîndu-se seama de necesitatea apropierii poziţiilor în principalele chestiuni internaţionale. Iată, de pildă, în problema dezarmării, economiştii englezi au calculat că dacă Anglia ar putea să economisească un miliard de lire sterline anual prin reducerea cheltuielilor militare, acest miliard ar ajuta-o să păşească serios la lichidarea dificultăţilor ivite după război în domeniul financiar precum şi în cel al aprovizionării cu combustibil şi materii prime, să bareze calea inflaţiei şi să-şi întărească poziţiile pe pieţele externe.

Aşadar, există numeroase temeiuri care justifică interesul opiniei publice engleze faţă de vizita conducătorilor sovietici. Ele izvorăsc în primul rînd din năzuinţa spre înţelegere reciprocă şi colaborare între popoare.

FLORIN ZAHARIA

Paul Luchian

La 15 aprilie a încetat din viaţă, răpus de o boală grea, tov. Paul Luchian, vechi membru al Partidului Muncitoresc Romîn, cunoscut activist pe tărîm obştesc.

Tovarăşul Paul Luchian s-a născut la Iaşi în 22 ianuarie 1912. In anul 1937 absolvă cursurile universităţii din Iaşi, devenind inginer chimist.

Încă din anii studenţiei, ca membru al Uniunii Tineretului Comunist, participă la activitatea revoluţionară. In anul 1937 devine membru al Partidului Comunist Romîn. De la această dată şi pînă la eliberarea patriei noastre, activează cu devotament în rîndurile P.C.R., îndeplinind sarcini de răspundere pe linie de partid în anii grei ai ilegalităţii.

După 23 August 1944, tov. Paul Luchian ocupă funcţii de răspundere în conducerea organizaţiei Apărarea Patriotică, la Comitetul de Radio, la Comitetul pentru Arhitectură şi Construcţii, iar în ultimii ani ai vieţii sale a fost director al Editurii în Limbi Străine.

Tov. Paul Luchian a fost timp de mai mulţi ani profesor de marxism-leninism, ocupînd funcţia de şef de catedră în învăţămîntul de stat şi la universitatea serală de marxism-leninism de pe lîngă Comitetul Orăşenesc P.M.R. Bucureşti

In toate aceste funcţiuni el şi-a consacrat energia şi priceperea îndeplinirii cu cinste a sarcinilor ce-i reveneau

Pentru activitatea rodnică şi pentru meritele sale, a fost distins cu ordine şi medalii ale R.P.R.

Moartea lui prematură a îndurerat profund pe toţi acei care l-au iubit şi stimat pentru modestia şi ataşamentul său faţă de cauza victoriei socialismului în patria noastră.

Amintirea tov. Paul Luchian, fiu devotat al poporului, va rămîne mereu vie în inimile noastre.

Un grup de tovarăşi

Recepţie în cinstea delegaţiei sovietice

Consiliul de Miniştri al R.P.R. a oferit duminică seara o recepţie cu ocazia prezenţei în R.P.R. a delegaţiei Ministerului Telecomunicaţiilor al U.R.S.S., în frunte cu tovarăşul N. D. Psurţev, ministrul Telecomunicaţiilor al U.R.S.S.

La recepţie au participat tovarăşii: general de armată Emil Bodnăraş, I. Chişinevschi, St. Voitec, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici, acad. Traian Săvulescu, Grigore Preoteasa, Constanţa Crăciun, acad. Ilie Murgulescu, Mihai Florescu, Popa Gherasim, D. Simulescu, Marcel Popescu, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, funcţionari superiori din Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor.

Au participat A. A. Episev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti şi alţi membri ai ambasadei

★

Luni dimineaţa a părăsit Capitala, înapoindu-se în patrie, delegaţia Ministerului Telecomunicaţiilor al U.R.S.S. care a încheiat la Bucureşti un acord privind lărgirea relaţiilor poştale şi de telecomunicaţii între U.R.S.S. şi R.P.R.

Informaţii

Luni dimineaţa s-a înapoiat în Capitală delegaţia R.P.R. care a participat la lucrările sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii ce s-a ţinut la Stockholm între 5—9 aprilie.

★

ORAŞUL STALIN 16 (Agerpres). — La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin a avut loc luni după amiază o adunare festivă consacrată sărbătoririi celei de a 70-a aniversări a naşterii lui Ernst Thälmann, conducător iubit al clasei muncitoare germane

La adunare au participat reprezentanţi ai comitetelor regional şi orăşenesc P.M.R., ai organizaţiilor de masă şi instituţiilor de stat din Oraşul Stalin, precum şi aproape 2.000 constructori de tractoare. A fost de faţă delegaţia de muncitori şi tehnicieni de la fabrica de construcţii de maşini grele „Ernst Thälmann" din Magdeburg (R.D. Germană).

★

In Capitală pe strada Cuza Vodă nr. 30 a avut loc duminică dimineaţa dezvelirea unei plăci comemorative în cinstea marelui patriot şi revoluţionar democrat bulgar Gheorghi S. Rakovski.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Carola Lamberti; *Magheru, Filimon Sîrbu, Elena Pavel, Al. Sahia, Donca Simo, 1 Mai:* Cavalerul fără lege; *Republica, V. Alecsandri, Bucureşti, Infrăţirea între popoare, Flacăra, 23 August:* Infidelele; *Maxim Gorki, Timpuri Noi:* Povestea viteazului Baiaia; *Lumina:* Tata, mama, bona şi... eu; *Central:* Crainquebille; *Victoria, Arta, Mioriţa:* Serenada străzii; *Tineretului:* O primăvară la Budapesta; *Al. Popov, Aurel Vlaicu:* Nufărul roşu; *8 Martie, Volga:* Ciocîrlia şi Ilie în luna de miere; *Griviţa:* Vagabondul (seria II-a); *Vasile Roaită:* Cei doi; *Cultural:* Matrozul Cijik; *Unirea:* Zvăpăiata; *C. David:* Vagabondul (seria I-a); *T. Vladimirescu:* Liliomfi; *Munca:* Accidentul; *Carpaţi:* Submarinul 232; *Moşilor, Rahova:* Orele speranţei; *Gh. Coşbuc, M. Eminescu:* Urmărirea.

Sport — Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului — Sport

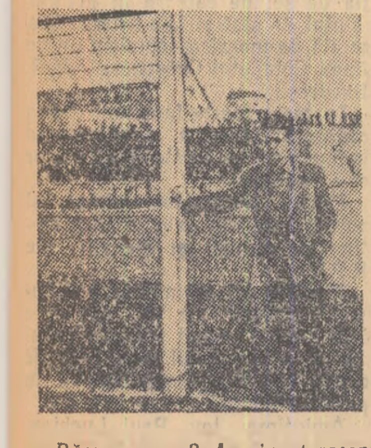
Ancheta noastră

Cum vedeţi „unsprezecele" R.P.R.?

Desigur şi tu cititorule care iubeşti fotbalul te-ai întrebat: Cum va fi alcătuită reprezentativa noastră pentru meciul cu Iugoslavia? Există diverse păreri şi opinii fotbalistice. Unii îl preferă pe Apolzan în postul de stoper, alţii îi acordă toată încrederea lui Georgescu...

Recent, redacţia a efectuat un sondaj printre iubitori ai jocului cu balonul rotund. Părerea unora dintre ei? Iat-o:

O SPERANŢĂ

Părerea mea? Am jucat recent împotriva tinerilor fotbalişti iugoslavi la Budapesta şi am putut vedea prin jocul juniorilor cîteva din caracteristicile fotbalului din această ţară.

Iugoslavii luptă cu multă ambiţie pentru balon, sînt robuşti, dar în acelaşi timp foarte mobili. Cred că linia de fund Zavoda II, Apolzan, Szöke, poate forma un zid greu de străpuns. In ceea ce priveşte atacul pot spune că Zavoda I (pe care eu îl urmăresc foarte mult în jocurile sale şi a cărei comportare constituie pentru mine un model) este unul din interii buni ai echipei noastre reprezentative. Părerea mea este că următoarea echipă ar putea avea o comportare bună la Belgrad: Voinescu — Zavoda II, Apolzan, Szöke — Bone, Băcuţ I — Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda I, Tătaru.

DUMITRESCU GHEORGHE
din echipa „Progresul" C.P.C.S.

Un pronostic optimist

In decursul primelor etape ale campionatului categoriei A, mi-am putut da seama, urmărind ...buletinele pronosport, ca de altfel şi jocurile, că publicul nostru a fost aproape unanim în aprecierea şanselor de victorie ale fotbaliştilor de la C.C.A. Nu s-ar putea spune că jucătorii acestei formaţii au descoperit un sistem nou de joc. Ei aplică corect cerinţele jocului modern. Este tocmai ceea ce ne trebuie! De aceea, socotesc că cea mai fericită formulă este alcătuirea reprezentativei pe scheletul echipei C.C.A., evitîndu-se cît mai mult introducerea altor jucători care ar putea să dăuneze coeziunii echipei. Pronosticul meu pentru meciul de la Belgrad, R.P.F. Iugoslavia—R.P. Romînă este 2!

ŞUŢA ELENA
colectoare la Agenţia Pronosport nr. 1 Bucureşti

„Nea Jean"

„Haide R.P.R., fiţi calmi băieţi" Vocea sonoră, de veritabil bas aparţine susţinătorului nr 1 al echipelor sportive fruntaşe. Pe scurt — „Nea Jean".

„Cred că jucătorii noştri selecţionaţi sînt în formă. Se mişcă uşor pe teren iar cei din apărare sînt masivi, decişi la intrări. Cît priveşte atacul, eu am multă încredere în cele două extreme. Iată de altfel cum văd eu echipa reprezentativă a R.P.R.: Voinescu — Zavoda II, Apolzan, Băcuţ I —Onisie, Bone — Cacoveanu Constantin, Alexandrescu, Zavoda I şi Tătaru.

In tot timpul voi fi cu gîndul la ei şi le voi striga din inimă „Haide R.P.R., fiţi calmi băieţi".

JEAN MARINESCU
activist sportiv

Un specialist în materie

Jocul de la Belgrad va fi un meci greu pentru noi. Este cunoscută valoarea fotbaliştilor iugoslavi care practică un „W. M." cu o corectare în atac: centrul înaintaş joacă retras. Vukaş este un atlet perfect şi totodată un jucător de mare viteză. De aceea, cred că e de preferat în postul de stoper pe Apolzan, care mai greu poate fi surprins de Vukas. Androvici e un jucător calm, foarte bun tehnician, însă ar putea fi surprins de viteza în execuţie şi mobilitatea centrului înaintaş al iugoslavilor.

Aş mai avea o observaţie în privinţa postului de extremă dreaptă: eu l-aş fi preferat pe Ozon, care cu toate că nu posedă încă o condiţie fizică corespunzătoare pentru stadiul actual, poate în 70 de minute, să-şi concretizeze jocul. In cazul acesta aş opta pentru formaţia: Voinescu, Zavoda II, Apolzan, Szöke, Onisie, Bone, Ozon, Constantin, Alexandrescu, Zavoda I, Tătaru. *Rezultatul întîlnirii? Cred într-un meci nul!*

IOAN LUPAŞ
antrenor de fotbal al echipei „Progresul"-Bucureşti

Colegul de cameră

— Cum văd echipa noastră reprezentativă de fotbal pentru meciul de la Belgrad? Am stat mult de vorbă cu Georgescu şi Suru, colegii mei de cameră, despre această problemă şi Suru şi-a manifestat mirarea faţă de faptul că anul acesta reprezentativa va fi formată pe scheletul echipei C.C.A., în timp ce anul trecut echipa care a dat cei mai mulţi jucători „naţionalei" a fost Dinamo. Este foarte just să se întîmple aşa. C.C.A este echipa noastră cea mai în formă. In postul de half centru ar fi mai indicat Androvici, deoarece este mai în formă, iar în poartă îl „văd" pe Voinescu, cu toate că Toma e mai calm, dar Voinescu este mai sigur pe minge. Lui Szöke îi recomand să joace frumos, iar lui Voinescu să nu fie nervos. In concluzie, formaţia: Voinescu — Zavoda II, — Androvici, Szöke — Onisie, Băcuţ I, — Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Georgescu, Tătaru.

MIRCEA MARINESCU
şeful depozitului de materiale al Stadionului Republicii

Pregătirile selecţionatei R. P. R.

Echipa de fotbal a R.P.R., care va întîlni la 22 aprilie la Belgrad echipa selecţionată a R.P.F. Iugoslavia, a susţinut duminică pe stadionul Dinamo un meci de verificare cu echipa Flacăra Ploeşti. Intîlnirea s-a încheiat cu scorul de 3-0 (1-0) în favoarea echipei R.P.R. Cele 3 puncte au fost realizate de Alexandrescu (2) şi Georgescu.

Echipa reprezentativă a R.P.R. a utilizat următoarea formaţie: Voinescu (Toma), Zavoda II (Pahonţu), Apolzan (Androvici), Szöke— Onisie, Bone (Băcuţ I), Cacoveanu, Constantin (Zavoda I), Alexandrescu, Zavoda I (Georgescu), Tătaru.

Selecţionata de fotbal a R.P.R. urmează să plece la Belgrad în cursul zilei de joi.

Campionul Buştenilor

In clubul Şcolii profesionale a avut loc nu de mult finala campionatului de şah al oraşului Buşteni

Cel mai mare interes l-a trezit partida dintre jucătorul de categoria I, Zbarcea Victor şi Tocitu Vasile, categoria a II-a, care sînt clasaţi pe primele locuri, la egalitate de puncte, iar partida pe care o jucau era hotărîtoare pentru desemnarea locului I.

După o luptă dîrză şi de lungă durată Zbarcea Victor cedează partida în favoarea utemistului Tocitu Vasile, în vîrstă de 18 ani, de meserie lăcătuş-mecanic la fabrica de hîrtie „1 Septembrie"-Buşteni. Acesta a fost declarat campion al oraşului, calificîndu-se în acelaşi timp pentru sferturile de finală ale campionatului R.P.R. de şah pe anul 1956

Corespondent
BEJAN MIRCEA

O BILĂ ÎN PLIN

In ultimele zile ale săptămînii trecute, pe arena Metalul „23 August" din Capitală, s-a desfăşurat un interesant concurs de popice individual-masculin, organizat de comitetul orăşenesc C.F.S. şi dotat cu „Cupa 1 Mai". Concursul a verificat stadiul de pregătire al celor mai buni jucători de popice în vederea apropiatelor întîlniri internaţionale ale reprezentativelor noastre.

Pe primul loc s-a clasat maestrul sportului Andrei Alexandru („Voinţa"-Metalo-Chimic) 817 puncte; pe locul doi Klein Uşer, („Boleslaw Bierut") 814 puncte; locul III Mihăilescu Teodor („Flacăra"-Ploeşti) 807 puncte.

Corespondent
I. POPESCU

Andrei Alexandru

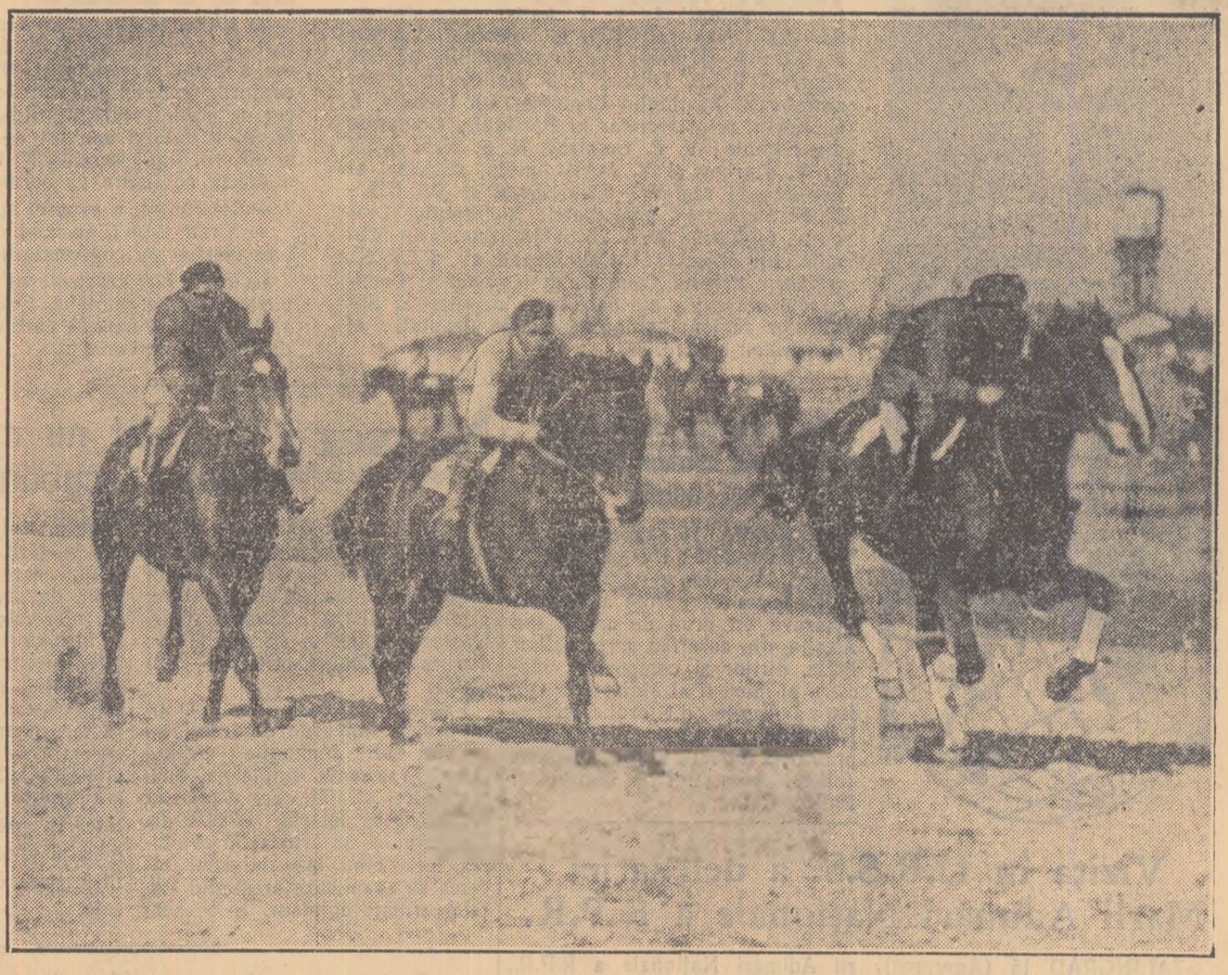
BÎRLADUL a dominat întrecerile!

IAŞI (de la corespondentul nostru). — Duminică dimineaţa s-au întîlnit pe stadionul „23 August" din Iaşi reprezentanţii celor peste 48.000 participanţi din regiune la crosul 1 Mai.

Au venit aici să-şi dispute întîietatea 308 tineri sportivi şi sportive din raioanele regiunii Iaşi, care s-au clasat pe primele locuri în cadrul etapelor raionale. Că această competiţie devine din an în an mai populară, ne-o dovedeşte numărul în creştere al participanţilor. Anul acesta au luat startul în regiune cu 16.000 sportivi mai mulţi decît anul trecut.

Este demn de remarcat faptul că tinerii din oraşul Bîrlad s-au prezentat cu un lot bine pregătit. Aceasta, deoarece începînd de la faza pe raion şi pînă acum ei au făcut zilnic antrenamente controlate. Sportivii Bîrladului au reuşit să cîştige următoarele locuri: Ruxandra Rogojină a ocupat locul I, iar Valeria Murgoci locul 3 la juniori 15—16 ani, Lucian Stoide şi Petre Pagu locurile 2 şi 3 la juniori, Vasile Saltichi, Ion Stratulat şi Dumitru Toma toate cele 3 locuri la seniori. Faza pe regiune a crosului „Să întîmpinăm 1 Mai" s-a bucurat de un deosebit succes şi datorită sprijinului acordat de o serie de atleţi ai lotului republican care au luat startul (în afara concursului) alături de tinerii concurenţi.

În galop...

Zilnic pe hipodromul de lîngă „Casa Scînteii" se desfăşoară antrenamentele cailor de galop care vor participa la Concursul hipic internaţional de la Praga. Exemplare minunate cu picioare suple, cu trăsături nervoase — caii de galop care se antrenează pe hipodrom au adus numeroase victorii internaţionale hipismului romînesc. Alături de armăsarii Corbu, cîştigător al „Premiului Chan Bei" — la Berlin în 1954, Sebiciu — „Premiul Diospuszta" — Berlin 1954, Maramureş „Premiul de închidere" — Moscova 1955, sînt pregătiţi armăsarii Razbek, clasat al treilea în Derbiul de galop al U.R.S.S. în 1955 şi alte exemplare splendide ca Exicator, cîştigător la doi ani a unor probe de galop.

De la organizarea primei reuniuni de galop în ţara noastră au trecut 81 de ani. Abia însă în ultimii ani hipismul romînesc a ajuns cunoscut şi peste hotare şi este practicat în asociaţii sportive.

Dar nu-i deajuns să ai cai de rasă, bine antrenaţi. Este nevoie şi de jokei pricepuţi şi curajoşi. Numele lor: Vasile Huţuleag, Stoian Paul, Cîmpeanu Mihai, Botescu Ştefan, de numeroase ori cîştigători la reuniunile internaţionale de galop de la Budapesta, Varşovia, Berlin, Moscova.

In clişeu, fotoreporterul nostru a surprins un instantaneu de la antrenamentul unor cai.

DEBUTUL VOLEIBALIŞTILOR

Prima etapă a campionatului R.P.R. de volei masculin a dat loc la dispute interesante ca luptă, însă de o valoare tehnică şi tactică destul de scăzută, ca urmare a faptului că abia în ultima săptămînă vremea a permis desfăşurarea antrenamentelor în aer liber.

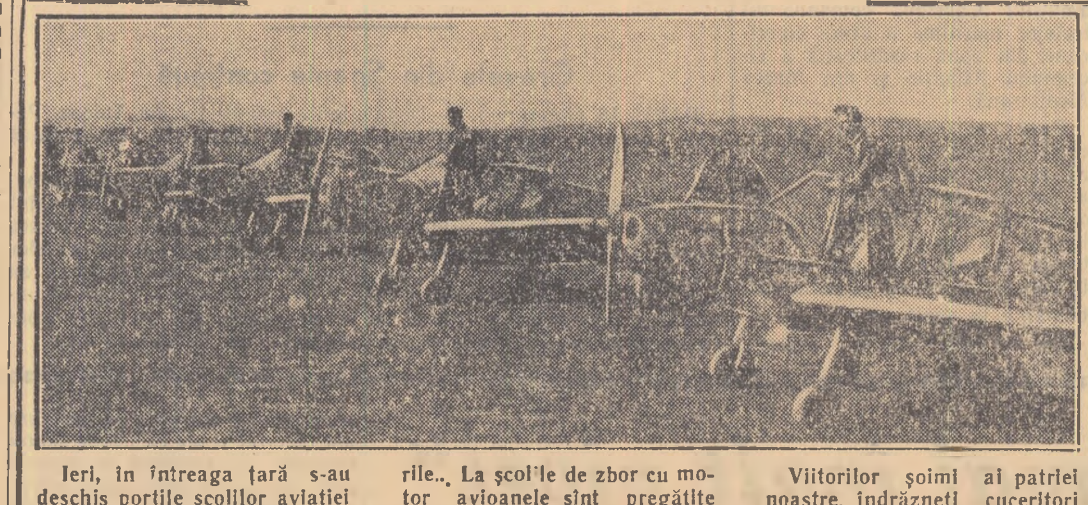
In jocurile din Bucureşti, echipa campioană „Locomotiva" a primit replica echipei Metalul — uzinele de tractoare Oraşul Stalin, una dintre cele mai valoroase echipe din ţară, iar „Dinamo" Bucureşti a întîlnit „Progresul" I.T.B. In primul meci feroviarii au cîştigat relativ uşor cu 3—0, deoarece metalurgiştii din Oraşul Stalin n-au mai desfăşurat jocul combativ cu care eram obişnuiţi. „Dinamo" — Bucureşti a întrecut cu scorul de 3—1 cealaltă echipă bucureşteană — „Progresul" I.T.B. după o luptă îndîrjită.

Cea mai mare surpriză a etapei a fost înregistrată la Timişoara, unde echipa C.C.A a fost întrecută la limită cu scorul de 3—2 de studenţii din localitate.

Pregătirea de bază a jucătorilor fruntaşi de volei desfăşurîndu-se în colective şi cunoscînd că anul acesta se vor desfăşura la Paris campionatele mondiale, este de datoria jucătorilor şi antrenorilor de a desăvîrşi pregătirea fizică, tehnică şi tactică.

J. PONOVA
maestru al sportului

Drum bun, spre zările albastre!

Ieri, în întreaga ţară s-au deschis porţile şcolilor aviaţiei sportive A.V.S.A.P. Mii de tineri şi tinere din fabrici şi uzine, din satele de munte sau din stepa dobrogeană au pornit să cucerească înălţimile, să înveţe să străbată neînfricaţi văzduhul. Din an în an, atraşi de frumuseţea sportului aviatic, îndrumaţi de organizaţiile U.T.M., tot mai mulţi tineri de la oraşe şi sate se înscriu în şcolile aviaţiei sportive A.V.S.A.P., trecînd din treaptă în treaptă spre culmile măiestriei de zbor.

Pe aerodromurile sportive, îndrumaţi de instructori pricepuţi, tinerii planorişti au făcut primii paşi pe drumul însuşirii tehnicii pilotajului, siguranţei şi calmului necesar unui bun pilot. De asemenea, paraşutiştii au început salturile.. La şcolile de zbor cu motor avioanele sînt pregătite pentru decolare. (fotografia de mai sus). Elevii aşteaptă doar semnalul; ei ştiu că zborul lor cutezător spre înălţimi le este urmărit cu dragoste de către instructori.

Viitorilor şoimi ai patriei noastre, îndrăzneţi cuceritori ai văzduhului, tinerii le trimit astăzi — la început de drum— salutul lor cald şi urarea prietenească: drum bun spre zările albastre, neînfricaţi zburători!

Tinerii boxeri polonezi învingători

Aproape 4000 de spectatori au urmărit luni seara în sala sporturilor de la Floreasca, întîlnirea internaţională de box dintre echipele reprezentative de tineret ale R.P.R. şi R. P. Polone. Cele 10 partide ale programului au prilejuit întreceri spectaculoase de bun nivel tehnic. Boxerii polonezi au demonstrat o pregătire tehnică superioară, obţinînd o meritată victorie cu scorul de 6—4.

Notă: PE LÎNGĂ POARTĂ

Puţin a lipsit ca duminică, tinerii fotbalişti de la Progresul C.P.C.S. — spre surprinderea generală — să părăsească terenul învinşi. Într-adevăr la 2—1 pentru Ştiinţa Iaşi, ne mai fiind de jucat decît 3-4 minute şi avînd în faţă o apărare decisă, nimeni nu mai spera într-o egalare. Dar iată că în ultimul minut, un apărător ieşean comite henţ în careu şi... tabela de marcaj indică 2—2

Aprecierea noastră este că Ştiinţa Iaşi formează o echipă închegată, capabilă de rezultate mult mai frumoase, lucru valabil şi pentru fotbaliştii echipei Progresul C.P.C.S. Aceştia din urmă, n-au prea strălucit duminică. Dacă jocul lor de cîmp, în general a plăcut, în schimb în mod special acţiunile finale, la poartă, au fost departe de cele cu care ne obişnuiseră. Principala deficienţă a echipei socotim că a fost imprecizia — enervantă la un moment dat — a atacanţilor: Văcaru, Dumitrescu, Mateianu (care a frînat multe acţiuni ofensive prin stoparea nejustificată a balonului, căutarea de poziţii favorabile pentru tras la poartă etc.) şi a altor jucători. Din apărare socotim că Schwielinger nu a dat randamentul obişnuit. A fost nesigur în controlul balonului şi a fost depăşit cu uşurinţă. O atenţie mai mare acordată în ceea ce priveşte deprinderea jucătorilor cu şuturi dintr-o bucată, fără artificii spectaculoase, inutile şi dăunătoare în acelaşi timp, ar mări eficacitatea liniei de atac, ar creia posibilitatea ca tinerii fotbalişti talentaţi de la Progresul C.P.C.S să înveţe să înscrie cît mai multe goluri, să devină buni realizatori.

Ultimele ştiri SPORTIVE

■ In localitatea Hradek Kralove s-a desfăşurat sîmbătă şi duminică întîlnirea internaţională de scrimă dintre echipele asociaţiilor C.C.A. Bucureşti şi U.D.A. Praga. Cele două echipe şi-au disputat victoria la probele de floretă, spadă şi sabie. La capătul unor întreceri spectaculoase sportivii echipei C.C.A. au cîştigat cu 2-1.

■ Intrecerile finale pentru titlurile de campioni ai R.P.R. la probele motocicliste de regularitate şi rezistenţă au luat sfîrşit duminică la Oraşul Stalin. L. Szabo (Dinamo), Ilona Kedves (Dinamo) şi Dinamo I (pe echipe) sînt campionii R.P.R. în acest an în probele de regularitate şi rezistenţă.

■ Duminică s-a încheiat la Uppsala (Suedia) campionatul mondial studenţesc de şah. Echipa U.R.S.S. a terminat neînvinsă turneul şi s-a clasat pe primul loc cu un total de 21 1/2 puncte din cele 28 posibile. Şahiştii ţării noastre au ocupat locul 7 cu 10 1/2 puncte.

■ Surpriza campionatului categoriei A la rugbi a constituit-o rezultatul jocului dintre Constructorul T.S.P. şi Locomotiva Griviţa Roşie. Constructorul T.S.P. a terminat învingătoare. Scorul: 11—6 (3—6)

Iată celelalte rezultate: C.C.A.-Progresul Sănătatea 59-3 (16-3); Dinamo IX—Ştiinţa Cluj 31-0 (9-0); Dinamo Bucureşti—Locomotiva I.C.F. 19-3 (11-3); Constructorul Oraşul Stalin—Minerul Petroşani 3—3 (0—3).

Marşul poştaşilor

Cetăţenii care se plimbau duminică dimineaţa pe calea Victoriei, au avut o plăcută surpriză. Ei au putut urmări desfăşurarea unei interesante competiţii de marş organizată de colectivul sportiv „Locomotiva-P.T.T." După probele rezervate începătorilor, juniorilor şi „consacraţilor" (aci nelipsitul I. Baboie a cîştigat împreună cu Barbu locul I-II cu timpul de 1h41'11") s-a aliniat la start un grup de factoriţe. In uniformele lor cunoscute, cu nelipsita geantă pe umăr, ele au luat plecarea într-o cursă de 2 km. marş — prima competiţie de acest gen în ţara noastră.

Din păcate, organizatorii cursei au procedat formal, mulţumindu-se cu înscrierea unui număr mic de concurente, fără a le explica în ce constau particularităţile probei respective. Din această cauză cursa de marş a factoriţelor a fost în realitate... o alergare, o singură concurentă — Dumitrescu Constanţa, de la „telegraf central" — reuşind să se întoarcă la start în ritmul specific marşului.

Iată deci că iniţiativa frumoasă a colectivului „Locomotiva P.T.T." a fost umbrită de superficialitatea cu care au lucrat organizatorii.

După proba rezervată factoriţelor s-a dat startul factorilor poştali în cursa de marş — 3 km.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.55.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52